

Lecțiunile Școlii de Sabat
Semestrul I, 2016

Trimestrul I

Păziți adevărul
cu credincioșie

Trimestrul II

Mie mi le-ați făcut...

LECTIUNILE ȘCOLII DE SABAT

Trimestrul I, 2016

Păziți adevărul cu credincioșie - partea a III-a -

Editate de Conferința Generală a Societății Misionare
Internaționale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de
Reformațiune

625 West Avenue Cedartown, GA 30125 USA

Telefon (+1) 770-748 0077 Fax (+1) 770-748 0095

E-mail: info@sdal844.org Internet: www.sdal844.org

Autorul semestrului I: Antonino Di Franca

Revizuirea și editarea cuprinsului:

Departamentul Ministerial al Conferinței Generale

Notă: Toate notele folosite din scrierile E. G. White fac referință la paginația standardizată din limba engleză.

Traducere, editare și tehnoredactare:

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale și

Departamentul Editorial al Câmpului Misionar Român pentru versiunea în limba română.

Cuprins

Introducere	4
Depunerea Jurământului	7
Sanctuarul Pământesc și Ceresc	12
Cele 2300 de Zile	17
Predicarea Evangheliei	22
Mijloacele Răspândirii Evangheliei	27
întreita Solie îngerească	33
îngerul din Apocalipsa 18	38
Sigilarea Celor 144.000	43
Isus Revine	47
Raportul Misionar de la Școala de Științe Informatice din	
Coatepeque, Guatemala	52
Starea Morților	54
învierea	58
Cei O Mie de Ani	63
Căminul Celor Răscumpărați	68

Introducere

"Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n- ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. Știți unde Mă duc, și știți și calea într-acolo." "Doamne", I-a zis Toma, "nu știm unde Te duci, cum putem să știm calea într-acolo?" Isus i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" Mai târziu, referindu-se la Cuvântul lui Dumnezeu, El afirmă: "Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul." Ioan 14:1-6; 17:17. De aceea, Isus și Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu sunt adevărul; noi avem acest adevăr în mâinile noastre, tot la fel cum Pilat L-a avut pe Isus înaintea sa. A apreciat guvernatorul privilegiul de a-L avea pe Cel ce era adevărul? Dar noi? Cum apreciem această comoară?

Isus a dat poporului Său marea însărcinare de a merge și a predica adevărul Evangheliei, cunoscând marea întunecime a erorii și păcatului ce există în lume. "Apoi le-a zis: "Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură."

"Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Marcu 16:15; Matei 28:18-20. Credincios acestui mandat, apostolul Pavel a putut să spună: "Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu." Credincioșilor din grija sa le-a repetat că: "De aceea, vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi." Faptele Ap. 20:27, 31. Pentru a ne îndeplini însărcinarea divină trebuie să studiem Cuvântul Domnului cu tot ceea ce conține. Spiritul Profetic afirmă: „Dacă suntem sfințiți

prin cunoașterea adevărului găsit în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci trebuie să avem o cunoaștere inteligentă a voinței Sale descoperită în acesta. Trebuie să cercetăm Scripturile, nu doar trecând printre capitole în grabă și memorându-le, fără a depune vreun efort să le înțelegem, ci trebuie să săpăm adânc după mărgăritarul adevărului care ne va îmbogăți mintea și întări sufletul împotriva șiretlicurilor și ispitelor arhiamăgitorului." - *Sfaturi pentru Școala de Sabat*, p. 19.

Aceste Lecțiuni ale Școlii de Sabat au fost pregătite pentru a înțelege "tot planul lui Dumnezeu." Acestea studiază toate capitolele din Principiile de Credință.

În primul trimestru din 2016, vom termina studiul în ordine a Principiilor. Dorința noastră sinceră este ca acestea să devină o mare binecuvântare pentru poporul lui Dumnezeu din întreaga lume.

Adevărul este asemenea luminii și după cum lumina împrăștie întunericul, la fel adevărul împrăștie și biruie eroarea. Mai mult, adevărul divin are capacitatea de a transforma. "Sfintele Scripturi sunt principalul mijloc folosit în lucrarea de transformare a caracterului.... Dacă este cercetat și trăit, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează asupra inimii, supunând orice trăsătură de caracter nesfințită. Duhul Sfant vine să convingă de păcat, iar credința care ia naștere în inimă lucrează prin dragostea lui Hristos, făcându-ne după chipul Său la corp, suflet și spirit." - *Parabolele Domnului Hristos*, p. 100.

Să facem această experiență minunată a transformării în timp ce studiem tot mai adânc adevărul, Sabat după Sabat și nu să-l considerăm ca o solie teoretică de la Dumnezeu. Suntem sfătuiți să mergem chiar mai departe, aducând adevărul zilnic în viețile noastre, căci: "Oricât de cunoscători ar fi tinerii prin studiul biblic, totuși, dacă ei nu practică zilnic ceea ce știu, atunci eforturile lor de înălțare și înnobilare vor fi zadarnice." - *Sfaturi pentru Școala de Sabat*, p. 68.

De aceea, dragi frați și surori, să studiem aceste lecții nu doar pentru a cunoaște adevărul și a putea să îl prezentăm altora, ci

având o țință mult mai înaltă - de a-1 asculta, de a fi "tari în adevărul pe care-1 aveți." Și "prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul." 2 Petru 1:12; 1 Petru 1:22.

"Tatăl," scrie Spiritul Profetic, "așează dragostea Sa asupra poporului Său ales care trăiește în mijlocul oamenilor. Acesta este poporul pe care Hristos la răscumpărat cu prețul propriului Său sânge, iar datorită faptului că ei răspund chemării lui Isus, prin mila suverană a lui Dumnezeu, ei sunt aleși să fie salvați ca și copiii Săi ascultători. Asupra lor se manifestă harul gratuit al lui Dumnezeu, dragostea cu care I-a iubit. Oricine se va umili asemenea unui copilaș, care va accepta și asculta cuvântul lui Dumnezeu cu simplitatea unui copilaș va fi între cei aleși ai lui Dumnezeu." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary, voi. 6, p. 1114.*

Să ne rugăm cu râvnă împreună ca aceasta să fie și experiența noastră în timp ce zi de zi și Sabat de Sabat studiem și trăim prețiosul adevăr pe care permite Domnul să strălucească pe calea noastră.

- Frații și surorile din Conferința Generală -

Sabatul din 2 Ianuarie, 2016

Depunerea Jurământului

"Tot ce fac creștinii trebuie să fie transparent, ca lumina soarelui. Adevărul este de la Dumnezeu; înșelăciunea, în oricare din miliardele de forme ale ei, este de la Satana și oricine se îndepărtează în vreun fel oarecare de linia cea dreaptă a adevărului se vinde singur puterii celui rău. Totuși, nu este un lucru ușor să spui exact adevărul. Nu putem să spunem adevărul, dacă nu cunoaștem adevărul. Și cât de adesea se întâmplă că păreri preconcepute, scăpări din minte, o cunoaștere incompletă, greșeli de judecată, ne împiedică să avem o dreaptă înțelegere a lucrurilor cu care avem de-a face. Noi nu putem să rostim adevărul, dacă mințile noastre nu sunt călăuzite continuu de Acela care este Adevărul." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 68.

Jurământul în condiții speciale

1. Ce se cerea în trecut și chiar în prezent în circumstanțe speciale pentru a obliga pe cineva să spună adevărul sau să împlinească o promisiune? Geneza 21:23,24; Exodul 22:11.

"În orice problemă de afaceri fii cinstit în mod statornic. Oricât de ispitit ai fi, niciodată să nu înșeli sau să minți, nici în cel mai mic lucru. Uneori, un impuls natural poate aduce ispita de a te abate de la calea neprefacută a cinstei, dar nu devia de la principiu nici cât grosimea unui fir de păr. Du-ți la îndeplinire învoielile. Căutând să-ți schimbi planurile, vei arăta că nu ești demn de încredere și, dacă dai înapoi în afaceri mici, vei da înapoi și în cele mari. Sub astfel de circumstanțe unii sunt ispitiți să înșele, spunând: N-am fost înțeleș. Cuvintele mele au fost luate ca însemnând mai mult decât am intenționat. Realitatea este că ei au intenționat să spună exact ceea ce au spus dar au pierdut impulsul bun și au vrut să se retragă din

învoiala lor, ca nu cumva să aibă vreo pierdere. Domnul cere de la noi să facem dreptate, să iubim mila, adevărul și neprihănirea." - *îndrumarea copilului*, p. 154.

2. Ce se așteaptă de la un astfel de jurământ? Cum era considerată violarea acestui jurământ în trecut, în special când era făcut în numele Domnului? Psalmii 15:4, Iosua 9:18,19, 2 Cronici 36:13.

"În toate amănuntele vieții trebuie menținute cele mai stricte principii ale corectitudinii.... Devierea de la cinstea perfectă în problemele de afaceri poate apărea ca un lucru mic în estimarea unora, dar Mântuitorul nostru n-o privește astfel. Cuvintele Sale cu privire la acest lucru sunt clare și explicite: "Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari." Un om care-și înșală aproapele într-o proporție mică, va înșela într-o dimensiune mai mare dacă este ispitit. O reprezentare falsă într-o problemă mică este necinste în ochii lui Dumnezeu, la fel ca și falsitatea într-o problemă mai mare.

"Cinstea trebuie să marcheze orice acțiune a vieții noastre, îngerii cerești examinează lucrarea pusă în mâinile noastre, iar acolo unde a fost o îndepărtare de la principiile adevărului, în rapoarte este scris: "găsit ușor". - *îndrumarea copilului*, pp. 154, 155.

Abuz și minciună

3. Ce spune Biblia despre oamenii care jură și promit cu ușurință, implicând numele lui Dumnezeu fără băgare de seamă? Maleahi 3:5, Isaia 48:1.

"Prin sfântul apostol Pavel, Domnul Hristos ne îndeamnă: "Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har" (Col. 4,6). "Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire,

după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud" (Efeseni 4,29). În lumina acestor texte din Sfânta Scriptură, se poate vedea cum cuvintele rostite de Domnul, pe Munte, osândesc vorbirea glumeată, ușuratică și nerușinată. Ele cer ca vorbirea noastră să fie nu numai sinceră, ci și curată.

"Aceia care au învățat de la Hristos nu vor lua deloc parte "la lucrările neroditoare ale întunericului" (Efeseni 5,11). În vorbire, ca și în viață, ei vor fi simpli, cinstiți și credincioși, căci se pregătesc pentru societatea celor sfinți, în gura cărora "nu s-a găsit minciună" Apocalipsa 14:5." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 68, 69.

4. Ce interdicție clară din Lege era aplicată pentru a preveni aceste păcate? Cine era dezonorat când nu se respectau jurămintele? Leviticul 6:3; 19:12; Exodul 20:7.

"Această poruncă nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ea ne oprește de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau neglijent, fără respect față de înspăimântătoarea lui însemnătate. Prin folosirea necugetată a Numelui lui Dumnezeu în vorbirea de rând, prin invocarea Lui în probleme neînsemnate și prin deasa și necugetata repetare a Numelui Său, noi Îl dezonorăm. "Numele Lui este sfânt și înfricoșat" (Psalmii 111,9). Toți trebuie să cugete asupra maiestății Sale, a curăției și sfințeniei Sale, pentru ca inima să fie mișcată de simțământul caracterului Său proslăvit; iar Numele Său sfânt să fie rostit cu respect și solemnitate." -*Patriarhi și profeți*, pp. 306, 307.

"Trebuie să se arate reverență față de numele lui Dumnezeu. Niciodată nu trebuie să rostim numele acesta cu ușurătate sau negândit. Chiar și în rugăciune trebuie evitată repetarea frecventă și nenecesară a acestuia." -*My Life Today*, p. 282.

5. Ce se întâmpla în timpul lui Isus cu privire la jurământ, nu doar în popor, ci și între cărturari și farisei? Matei 23:16-22.

"Iudeii credeau că porunca a treia oprește folosirea în chip ușuratic a numelui lui Dumnezeu, dar își închipuiau că sunt liberi să folosească alte jurăminte. Rostirea unui jurământ era ceva obișnuit între ei. Prin Moise, li se interzisesese să jure strâmb, dar ei aveau o mulțime de mijloace de a scăpa de obligația impusă de un jurământ. Nu se temeau să se dedea la ceea ce de fapt însemna profanare, nici nu se dădeau înapoi de la călcarea jurământului, atâta timp cât se putea găsi un pretext meșteșugit, care să-i pună la adăpost de lege." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 66.

Învățătura lui Isus despre jurământ

6. Ce a învățat Isus despre aceste abuzuri, cât și despre obiceiul comun de ajura? Care a fost motivul? Matei 5:33-36.

"Motivul pentru care se dă această poruncă este: să nu jurăm "nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea Marelui împărat. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru"." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 66.

"Toate lucrurile vin de la Dumnezeu. Noi nu avem nimic pe care să nu-l fi primit; mai mult, nu avem nimic care să nu fi fost cumpărat pentru noi, prin sângele Domnului Hristos. Tot ce avem ajunge la noi, purtând pecetea crucii, fiind cumpărat cu sânge mai prețios decât orice pentru că este viața lui Dumnezeu. Prin urmare, nu avem dreptul de a implica în jurământ vreun lucru ca și cum ar fi al nostru, prin care să garantăm că ne vom ține cuvântul." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 66.

7. A interzis Isus jurământul juridic cerut de autorități? Cum a răspuns El când i s-a cerut un astfel de jurământ? Matei 26:63,64.

"Isus a osândit practicile lor, declarând că obiceiul lor de a jura era o călcare a poruncii lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Mântuitorul n-a oprit cu desăvârșire folosirea jurământului în justiție, în care Dumnezeu este luat ca martor că ceea ce se spune este adevărul curat. Isus însuși, cu prilejul judecării Sale înaintea Sinedriului, n-a refuzat să dea mărturie sub jurământ. Marele preot I-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu". Isus a răspuns: "Tu ai zis", adică "Da, sunt!" (Mat. 26,63-64). Dacă, în Predica de pe Munte, ar fi osândit jurământul înaintea instanțelor judecătorești, Hristos, l-ar fi muștrat pe marele preot cu ocazia judecării Sale, iar în felul acesta, pentru binele urmașilor Săi, ar fi întărit propria Sa învățătură.

"Dar, dacă este cineva care poate să mărturisească cu hotărâre sub jurământ, apoi acesta este creștinul adevărat. El trăiește continuu ca și în prezența lui Dumnezeu, știind că orice gând este descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem de a face; și, când i se cere să facă aceasta înaintea Legii, este drept ca el să-L ia pe Dumnezeu ca martor că ceea ce spune este adevărul și numai adevărul." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 66, 67.

8. Pentru a evita orice îndoială și neînțelegere, ce principiu trebuie să guverneze vorbirea noastră, inclusiv comunicarea zilnică? Matei 5:37, Ioan 5:12.

"Isus a mers mai departe și a statornicit o regulă care înlătură jurământul. El învață că adevărul exact trebuie să fie legea vorbirii. "Felul vostru de vorbire să fie: 'Da, da și nu, nu'; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău". -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 67.

"Aceste cuvinte osândesc toate acele fraze fără înțeles și de umplutură, care sunt vecine cu profanarea. Ele condamnă complimentele înșelătoare, ocolirea adevărului, frazele lingușitoare, exagerările, falsurile în comerț, care sunt atât de obișnuite în societate și în lumea afacerilor. Ele mai învață că nici un om care încearcă să pară ceea ce nu este, sau ale cărui cuvinte nu exprimă adevăratele simțăminte ale inimii sale, nu poate fi numit sincer." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 68.

Pentru studiu suplimentar

1 Samuel 24:21,22.

"Cei care sunt sub obligația jurământului față de Dumnezeu, trebuie să vorbească despre El în modul cel mai respectuos și smerit posibil....

"Înjurăturile și orice cuvânt spus sub forma unui jurământ îl dezonoarează pe Dumnezeu. Domnul vede, Domnul aude și nu va ierta pe călcător. El nu se va lăsa batjocorit. Cei care iau în deșert numele lui Dumnezeu vor vedea că e teribil să cazi în mâinile unui Dumnezeu viu." - *My Life Today*, p. 282

"Dacă aceste cuvinte ale Domnului [Matei 5:37] ar fi luate în seamă, ele ar pune capăt bănuielilor rele și neplăcutelor vorbiri de rău; pentru că, vorbind despre faptele și motivele altuia, cine poate fi sigur că spune exact adevărul? Cât de des mândria, patima, ura personală, colorează impresia făcută! O privire, un cuvânt, chiar un accent al vocii, pot fi însuflețite de neadevăr. Și faptele pot să fie în așa fel înfățișate, încât să dea o impresie greșită. Și "ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 68.

Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi pentru *Păzitorul Sabatului*

Lăsați ca darurile voastre să fie generoase pentru această publicație importantă!

* * *

Sanctuarul Pământesc și Ceresc

"Simbolul Sanctuarului trebuia să se împlinească în Hristos - acea clădire slăvită, pereții strălucind de aur ce reflectau în culorile curcubeului, perdelele brodate cu heruvimi, parfumul tămâii ce ardea neîncetat și care se răspândea peste tot, preoții îmbrăcați în alb imaculat, iar din încăperea interioară, plin de mister, de deasupra tronului milei, dintre figurile plecate în închinare ale celor doi îngeri, slava Celui Sfânt. în toate a dorit Dumnezeu ca poporul Său să citească scopul Său față de sufletul uman. Apostolul Pavel, la mult timp după aceea, a avut aceeași dorință când a vorbit prin Duhul Sfant." -*Credințaprin care trăiesc*, p. 192.

Porunca de a construi un sanctuar sfânt

1. Ce a poruncit Dumnezeu cu privire la construcția unui sanctuar pentru El? Care a fost scopul acestuia? Exodul 25:8,9.

"în timpul rămânerii sale pe munte, Moise a primit instrucțiuni pentru construirea sanctuarului, în care avea să se manifeste în mod deosebit prezența divină. "Să-mi faci un locaș sfânt și Eu voi locui în mijlocul lor" (Exodul 25:8), a fost porunca lui Dumnezeu." - *Patriarhi și profeți*, p. 313.

„Dumnezeu i-a poruncit lui Moise pentru Israel: "Să-Mi faci un locaș sfânt și Eu voi locui în mijlocul lor" (Exodul 25,8) și El a locuit în sanctuar, în mijlocul poporului Său. în tot timpul călătoriei lor obositoare prin pustiu, simbolul prezenței Sale a fost cu ei. Tot așa Hristos Și-a așezat sălașul în mijlocul taberei noastre omenești. El Și-a întins cortul alături de corturile oamenilor, ca El să poată locui între noi și să ne familiarizeze cu caracterul și viața Sa divină. "Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava

Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl" (Ioan 1,14)." - *Hristos Lumina Lumii*, pp. 23, 24.

2. Ce alt nume i-a fost dat și de ce? Unde mergeau oamenii să îl caute pe Dumnezeu? Exodul 29:42,43; 33:7.

"De aici înainte, poporul avea să fie onorat cu prezența împăratului lor. "Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel și voi fi Dumnezeu lor" și "locul acela va fi sfințit de slava Mea" (Exodul 24,45.43), a fost asigurarea dată lui Moise. Ca simbol al autorității lui Dumnezeu și ca întrupare a voinței Sale, lui Moise i-a fost dat un exemplar al Decalogului, scris cu degetul lui Dumnezeu pe două table de piatră (Deuteronomul 9,10; Exodul 32,15.16) pentru a fi păstrat cu sfințenie în sanctuar, care, odată construit, trebuia să fie centrul vizibil de închinare al națiunii." - *Patriarhi și profeți*, p. 314.

Jertfe zilnice

3. Ce jertfe erau aduse zilnic în fiecare seară și dimineață? Ce scop a avut Dumnezeu cu Sanctuarul și slujbele sale? Exodul 29:38, 39, 45, 46.

"Serviciul zilnic consta din jertfa arderii de tot de dimineață și seară, din arderea de tămâie plăcut mirositoare pe altarul de aur și din jertfele speciale aduse pentru păcatele individuale. Mai erau jertfe pentru Sabate, pentru lună nouă, cum și pentru sărbători speciale....

în fiecare dimineață și seară, un miel de un an era adus ca ardere de tot pe altar, cu darurile de mâncare corespunzătoare, simbolizând astfel consacrarea zilnică a națiunii față de Domnul Dumnezeu, cum și continua dependență de sângele ispășitor al lui Hristos.... Numai o jertfa "fără cusur" putea fi un simbol al curăției desăvârșite a Aceluia care avea să Se ofere pe Sine ca un "miel fără cusur și fără prihană" (1 Petru 1,19). Apostolul Pavel ne atrage atenția la aceste jertfe ca o ilustrare a ceea ce trebuie să

ajungă urmașii lui Hristos. El zice: "Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfa vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească" (Romani 12,1). Noi trebuie să ne predăm pe noi înșine în slujba lui Dumnezeu și să căutăm să facem jertfa aceasta cât mai perfectă cu putință. Dumnezeu nu va avea plăcere de nimic altceva decât de tot ce putem aduce noi mai bun. Aceia care-L iubesc din toată inima lor vor dori să-I aducă cea mai bună slujire a vieții lor și vor căuta fără încetare să aducă fiecare capacitate a ființei lor în armonie cu legile care îi vor face în stare să împlinescă tot mai bine voia Sa." -*Patriarhi și profeți*, 352,353.

Ispășirea anuală

4. Pe lângă multele jertfe prezentate cu diferite ocazii în beneficiul individual sau ca popor, ce slujbă specială avea loc în Ziua Ispășirii? Care era scopul acestei slujbe? Leviticul 16:15, 16,20-22

"O dată pe an, în marea Zi a Ispășirii, preotul intra în Locul preasfânt pentru curățirea sanctuarului. Lucrarea îndeplinită acolo completa ciclul anual al slujbelor. În Ziua Ispășirii, erau aduși doi țapi la ușa cortului și se arunca sorțul pentru ei, "unul pentru Domnul și altul pentru țăpul de trimis" (vers. 8). Țapul pe care cădea sorțul pentru Domnul urma să fie înjunghiat ca jertfa pentru păcat în favoarea poporului. Și preotul urma să ducă sângele lui dincolo de perdea și să-l stropească pe tronul milei și în fața lui. Sângele urma să fie stropit și pe altarul tămâierii, care se găsea în fața perdelei." -*Tragedia veacurilor*, p. 419.

Adevărata jertfă pentru păcat

5. Către cine arătau toate jertfele pentru păcat? Ce se întâmpla cu păcatele oamenilor prin ispășirea divină? Isaia 53:7; Ioan 1:29; Evrei 5:8-10.

"Hristos era Mielul jertfit de la întemeierea lumii. Pentru mulți este un mister de ce au fost necesare atât de multe jertfe în legământul cel vechi, de ce au fost conduse la altar atât de multe victime însângerate. Dar marele adevăr care trebuia să rămână înaintea oamenilor, imprimat în minte și inimă, a fost acesta: „Fără vărsare de sânge nu este iertare.” în fiecare jertfa însângerată era întipărit 'Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!'" - Seventh-day Adventist Bible Commentary, voi. 7, p. 932.

Marele Preot în ceruri

6. Cine este acum Marele nostru Preot? Unde slujește adevăratul Miel al lui Dumnezeu și Marele Preot perfect? Evrei 9:11,12; 8:1,2.

"Ca preot, Hristos stă cu Tatăl pe tronul Său (Apoc. 3,21). Pe tron, împreună cu Cel veșnic, stă Acela care există prin Sine însuși și care "suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui", care "în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat", ca să poată veni "în ajutorul celor ce sunt ispitiți". "Dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor." (Is. 53,4; Evrei 4,15; 2,18; 1 Ioan 2,1). Mijlocirea Sa o face cu trupul Său frânt și cu o viață fără pată. Măinile rănite, coasta străpunsă, picioarele zdrobite mijlocesc pentru omul căzut, a cărui salvare a câștigat-o cu un preț atât de mare." -*Tragedia veacurilor*, p. 416

Mijlocire continuă

7. De la întoarcerea în ceruri, după slujba și marele Său sacrificiu pe pământ, cum slujește Isus în favoarea omului? Ce suntem invitați să facem toți cu deplină încredere? Evrei 7:25; 4:16.

"Isus se află în Sfanta Sfintelor, pentru a se înfățișa în prezența lui Dumnezeu pentru noi. El nu încetează să prezinte poporul Său, perfect prin El. Dar pentru că suntem astfel reprezentați înaintea Tatălui, să nu ne imaginăm că putem abuza de mila Lui și să stăm fără grijă, indiferenți și îngăduitori de sine. Hristos nu este un slujitor al păcatului. Noi suntem deplini în El, acceptați prin Cel Preaiubit, doar dacă rămânem în El prin credință.

"Nu vă gândiți la voi înșivă. Gândiți-va la Isus. El este în Locul Său Preasfânt, nu singur și în slavă, ci înconjurat de zece mii de ori zece mii de ființe cerești care așteaptă să împlinească cerințele Maestrului lor. Iar El le cere să meargă și să lucreze pentru cei mai slabi sfinți care își pun încrederea în Dumnezeu. Mare și mic, bogat și sărac au asigurat același ajutor." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7, p. 933

Pentru studiu suplimentar

"Aaron să-și pună amândouă mâinile pe capul țapului celui viu și să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu care au păcătuit ei; să le pună pe capul țapului, apoi să-1 izgonească în pustie printr-un om care va avea însărcinarea aceasta, țapul acela va duce asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ pustiit; în pustie, să-i dea drumul" (Leveticul 16:21,22). Numai după ce țapul era astfel trimis în pustie, poporul se putea socoti ca eliberat de povara păcatelor lui. Fiecare om trebuia să-și smerească sufletul în timp ce avea loc lucrarea de ispășire. Toate afacerile, toate lucrurile obișnuite trebuia lăsate la o parte și întreaga adunare a lui Israel petrecea ziua într-o solemnă umilință înaintea lui Dumnezeu, cu rugăciune, post și o profundă cercetare a inimii." - *Patriarhi și profeți*, p. 355.

* * *

3 Sabatul din 16 Ianuarie, 2016

Cele 2300 de Zile

"Însă astfel de subiecte, cum ar fi Sanctuarul, studiat în legătură cu cele 2300 de zile, poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, sunt foarte potrivite pentru a explica mișcarea adventă care a trecut, pentru a arăta care este poziția noastră prezentă, pentru a întări credința celor care se îndoiesc și pentru a oferi siguranța unui viitor glorios. Am văzut în mod repetat că acestea erau subiectele principale de care ar trebui să se ocupe solii." - *Scrieri timpurii*, 63.

Lucrarea distrugătoare a cornului cel mic

1. Ce putere i-a fost prezentată profetului Daniel în viziune? Ce lucrare distructivă și profanatoare declară profetia că va face în timpul existenței sale? Daniel 8:9-12

"Acest corn mic trebuie să fie înțeles ca simbolizând Roma și întreaga sa istorie, inclusiv cele două faze ale sale: păgână și papală." - Uriah Smith, *The Prophecies of Daniel and the Revelation*, p. 159.

"Printre cauzele principale care au dus la despărțirea bisericii adevărate de Roma, a fost ura acesteia din urmă față de Sabatul biblic. Așa cum era prevestit în profeție, puterea papală a aruncat adevărul la pământ. Legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare, în timp ce tradițiile și obiceiurile oamenilor au fost înălțate. Bisericile care erau sub conducerea papalității au fost constrânse de timpuriu să onoreze, ca zi sfântă, duminica. În mijlocul rătăcirii și superstiției predominante, mulți, chiar din poporul adevărat al lui Dumnezeu, au ajuns atât de dezorientați, încât, în timp ce păzeau Sabatul, se rețineau de la muncă și duminica. Dar lucrul acesta nu i-a mulțumit pe conducătorii papali. Ei au cerut nu numai ca duminica să fie sfințită, ci și ca Sabatul să fie profanat; și i-a denunțat în limbajul cel mai

puternic pe aceia care îndrăzneau să-i dea cinste. Numai fugind de puterea Romei au putut unii să asculte în pace de Legea lui Dumnezeu." -*Tragedia veacurilor*, 65.

Curățirea sanctuarului ceresc

2. Cât timp trebuia să fie activ cornul cel mic? Ce trebuia să se întâmple în Sanctuarul ceresc la sfârșitul celor 2300 de zile profetice? Daniel 8:13,14

"La încheierea celor 2300 de zile, în anul 1844, pe pământ nu se mai găsea nici un sanctuar de multe veacuri. În felul acesta, profeția: "Până vor trece 2300 de zile, și atunci sanctuarul va fi curățit" arată indiscutabil către Sanctuarul din ceruri...

"Ce este curățirea sanctuarului?" Scripturile Vechiului Testament ne spun că există o astfel de slujbă în legătură cu sanctuarul pământesc. Dar poate fi ceva în cer care trebuie curățit? În Evrei capitolul 9, curățirea atât a sanctuarului pământesc, cât și a celui ceresc este clar prezentată: "Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta cu sânge de animale, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea" (Evrei 9,22.23), chiar cu sângele prețios al lui Hristos." -*Tragedia veacurilor*, p. 417.

Principiul unei zile pentru un an

3. Cum prezintă versetele Biblice principiul „o zi pentru un an” - adică o zi în profeție este egală cu un an în împlinirea ei? În de acord cu acest principiu, cât timp durează cele 2300 de zile? Numeri 14:34; Ezechiel 4:6.

"Folosind regula lui de a face din Scriptură propriul interpret, Miller a văzut că o zi în profeție reprezintă simbolic un an (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6); a văzut că perioada de 2300 zile profetice, sau ani literal, se întindea până departe, dincolo de

încheierea dispensațiunii iudaice, deci, nu se poate referi la sanctuarul acelei dispensațiuni." -*Tragedia veacurilor*, p. 324.

începutul celor 2300 de zile

4. Cu ce perioadă profetică a început lunga perioadă a celor 2300 de ani? Cine trebuia să fie uns la sfârșitul celor 70 de săptămâni profetice? Daniel 9:24

"Cuvântul tradus aici prin "hotărât" înseamnă literal "tăiat", șaptezeci de săptămâni, reprezentând 490 de ani, sunt declarați de înger a fi tăiați, ca aparținând îndeosebi iudeilor. Însă din ce au fost tăiați? Cele 2300 de zile erau singura perioadă de timp menționată în capitolul 8, deci aceasta trebuie să fie perioada din care au fost tăiate cele șaptezeci de săptămâni; ele sunt deci o parte din cele 2300 de zile, iar aceste două perioade trebuie să înceapă în același timp. Cele șaptezeci de săptămâni erau declarate de înger să înceapă la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului. Și dacă se putea găsi data acestei porunci, atunci putea fi precizat punctul de plecare pentru marea perioadă de 2300 de zile." - *Tragedia veacurilor*, p. 326.

5. Care a fost punctul de început al celor 70 de săptămâni și astfel și al celor 2300 de ani? Când a fost dat decretul de rezidire a Ierusalimului? Daniel 9:25, Ezra 7:6-8

"Cele 2300 de zile au început când porunca de restaurare și reclădire a Ierusalimului dată de Artaxerxe a intrat în vigoare, în toamna anului 457 î.Hr.

„Luând acesta ca punct de pornire, există o armonie perfectă în aplicarea tuturor evenimentelor prezise în explicarea perioadei din Daniel 9:25-27.... Cele 70 de săptămâni sau 490 de ani aparțineau în mod special evreilor. La sfârșitul acestei perioade, națiunea și-a pecetluit respingerea lui Hristos prin persecuția ucenicilor lui Hristos, iar apostolii s-au întors către neamuri în anul 34 d.Hr. Primii 490 de ani din cei 2300 fiind

sfârșiți, mai rămâneau 1810. Din anul 34 d.Hr. cei 1810 se întind până în 1844. „Apoi,” spune îngerul „Sanctuarul va fi curățit.” - *The Faith I Live By*, p. 208

Sfârșitul celor 2300 de zile și curățirea Sanctuarului ceresc 6.
Când se sfârșește perioada profetică de 2300 de zile dacă aceasta începe în 457 î.Hr.? Ce a început la acea dată în Sanctuarul ceresc? Daniel 8:14, Evrei 9:22, 23

"Timp de 18 secole a continuat această lucrare de slujire din prima încăpere a Sanctuarului. Sângele lui Hristos cerut în dreptul credinciosului pocăit asigură iertarea acestuia și acceptarea lui înaintea Tatălui, totuși păcatul rămâne scris în cărți. La fel ca în serviciul tipic, când era necesară o lucrare de ispășire la sfârșitul anului, tot așa, înainte ca lucrarea de răscumpărare a omului de către Hristos să fie completă, există o lucrare de ispășire pentru îndepărtarea păcatelor din Sanctuar. Aceasta este slujba care a început la încheierea celor 2300 de zile. Atunci... Marele nostru Preot a intrat în Sfânta Sfintelor pentru a îndeplini ultima parte din lucrarea Sa solemnă - curățirea Sanctuarului...." -*Maranata*, 248.

"Atunci sângele lui Isus a fost vărsat pentru a fi oferit de El însuși în Sanctuarul ceresc. După cum preotul intra în Sfânta Sfintelor o dată pe an pentru a curăța sanctuarul pământesc, tot așa a intrat Isus în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc, la sfârșitul celor 2300 de seri și dimineți din Daniel 8, în 1844, pentru a face o ispășire finală pentru toți cei care puteau fi binecuvântați prin mijlocirea Sa și, în acest fel, pentru a curăți Sanctuarul." -*Scrieri timpurii*, p. 253.

O profetie pentru timpul sfârșitului

7. Ce confirmare avem că această profetie a celor 2300 de zile profetice și curățirea Sanctuarului este pentru timpul nostru? Cum prezintă profetia acest lucru? Daniel 8:17,26.

"Până aici, toate precizările profetiei s-au împlinit în mod izbitor, și începutul celor șaptezeci de săptămâni s-a stabilit fără îndoială în anul 457 Î.Hr., iar încheierea lor în anul 34 d.Hr. De la această dată nu mai este nici o dificultate în a găsi încheierea celor 2300 de zile. Cele șaptezeci de săptămâni - 490 de zile - fiind tăiate din cele 2300, mai rămâneau încă 1810 zile. Deci, după terminarea celor 490 de zile, trebuia să se mai împlinească încă 1810 zile. Astfel că, începând cu anul 34 d.Hr., cei 1810 ani se continuau până în anul 1844. Ca urmare, cele 2300 de zile - ani din Daniel 8,14 se încheiau în anul 1844. Și atunci, la încheierea acestei lungi perioade profetice, după mărturia îngerului lui Dumnezeu, "sanctuarul va fi curățit". În felul acesta, timpul pentru curățirea sanctuarului - care era aproape în mod general prevăzut că va avea loc la a doua venire - a fost stabilit cu precizie." -*Tragedia veacurilor*, p. 328.

Pentru studiu suplimentar

Luca 13:32, 33.

"Timp de optsprezece secole, această lucrare de slujire a continuat în prima încăpere a Sanctuarului. Sângele lui Hristos, cerut în dreptul credinciosului pocăit, asigură iertarea și acceptarea lui înaintea Tatălui, totuși păcatele vor rămâne înregistrate în cărți. La fel ca în slujba tipică, când la sfârșitul fiecărui an exista o lucrare de ispășire, tot așa și înainte de împlinirea lucrării lui Hristos de răscumpărare a omului, trebuie să fie o slujbă de ispășire a păcatelor din Sanctuar. Aceasta este slujba începută la încheierea celor 2300 de zile. Atunci... Marele nostru Preot a intrat în Sfânta Sfințelor pentru a duce la îndeplinire ultima parte din lucrarea Sa solemnă - curățirea Sanctuarului...." -*The Faith I Live By*, p. 207.

4 Sabatul din 23 Ianuarie, 2016

Predicarea Evangheliei

"Însăși esența oricărei drepte credințe este aceea de a face lucrul potrivit la timpul potrivit. Dumnezeu este marele Maestru - Lucrător și, prin providența Lui, El pregătește calea ca lucrarea Lui să fie adusă la îndeplinire. El pregătește ocazii, deschide căi de influență și căi pentru lucrare. Dacă urmărește sfaturile providenței Sale și stă gata să conlucreze cu El, poporul Său va vedea cum se săvârșește o mare lucrare. Eforturile poporului, bine îndrumate, vor produce un efect de o sută de ori mai mare decât se poate realiza prin aceleași mijloace și înlesniri într-o altă latură de lucrare, în care Dumnezeu nu acționează atât de vădit. Lucrarea noastră este reformatoare și este scopul lui Dumnezeu ca desfășurarea excelentă a lucrării în toate ramurile să fie o pildă pentru toți oamenii." -6T, pp. 24, 25.

Începutul Evangheliei

1. Cum si-a îndeplinit Ioan Botezătorul misiunea din pustia Iudeii? Chiar de la începutul slujirii lui Isus, ce activitate a caracterizat lucrarea Sa? Matei 3:1, 2; 4:17

"Solia care a răsunat în pustie în predicarea lui Ioan Botezătorul a fost: Pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Solia lui Hristos pentru oameni a fost: "Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel" (Luca 13, 5). Iar apostolilor li s-a poruncit să predice pretutindeni, că oamenii trebuie să se pocăiască." -*Evanghelizare*, p. 179.

"Lucrarea Sa a continuat aici câteva luni, înainte de a se fi ținut Predica de pe Munte. Solia pe care El o vestise prin țară, "împărăția cerurilor este la uși", reținuse atenția tuturor categoriilor de oameni și aprinsese și mai mult flacăra nădejdilor lor ambițioase. Vestea despre noul învățător se răspândise până dincolo de hotarele Palestinei și, cu toată atitudinea mai marilor, multă lume era cuprinsă de simțământul că Acesta ar putea fi

Eliberatorul făgăduit. Mulțimi nenumărate se îmbulzeau pe urmele lui Isus și însuflețirea poporului creștea tot mai mult." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 2, 3.

Trimiterea ucenicilor să predice Evanghelia

2. Ce nevoie urgentă a văzut Isus când a privit la câmpurile coapte spiritual, gata de seceriș? După ce i-a instruit pe ucenici, ce misiune le-a dat? Matei 9:36-38; 10:5-7.

"În timpul lucrării Sale, Isus a prezentat continuu înaintea ucenicilor faptul că ei trebuiau să fie una cu El în lucrarea Sa de răscumpărare a lumii din sclavia păcatului. Când i-a trimis pe cei doisprezece și, mai târziu, pe cei șaptezeci să vestească împărăția lui Dumnezeu, El i-a învățat datoria pe care o aveau - să împărtășească și altora ceea ce El le făcuse cunoscut. În toată lucrarea Sa, El îi instruia pentru o lucrare individuală și aceasta urma să se întindă pe măsură ce numărul membrilor creștea, ajungând până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului. Ultima lecție pe care a dat-o urmașilor Săi a fost aceea că ei aveau în păstrare, spre a fi dusă lumii, vestea cea bună a mântuirii." - *Faptele Apostolilor*, p. 32.

3. Pentru ce lucrare i-a educat Isus pe ucenici odată cu creșterea numărului lor? Ce experiență au avut? Luca 10:1,17.

"Chemându-i pe cei doisprezece în jurul Său, i-a trimis să meargă doi câte doi prin orașe și prin sate. Nici unul nu a fost trimis singur, ci frate a fost asociat cu frate și prieten cu prieten. În felul acesta, se puteau ajuta și încuraja unul pe altul, se puteau sfătui și ruga împreună, tăria unuia venea în ajutorul slăbiciunii celuilalt. În același fel i-a trimis mai târziu pe cei șaptezeci. Ținta Mântuitorului a fost ca solii Evangheliei să fie asociați în felul acesta. Chiar în zilele noastre, lucrarea de evanghelizare ar avea

mult mai mare succes dacă acest exemplu ar fi urmat mai de aproape." -*Hristos Lumina Lumii*, p. 350.

Solia Evangheliei să ajungă în toată lumea

4. Cât de departe trebuie să ajungă predicarea Evangheliei veșnice, în de acord cu profeția Mântuitorului? Cu ce invitație este comparată? Matei 24:14; 22:9,10

"Via cuprinde întreaga lume, și fiecare parte a ei trebuie să fie lucrată. Sunt locuri care acum sunt pustietăți morale, și acestea trebuie să devină ca și grădina Domnului. Locurile pustii ale pământului trebuie să fie cultivate, pentru ca ele să poată îmboboci și înflori ca trandafirul. Noi teritorii trebuie să fie lucrate de oameni inspirați de Duhul Sfânt. Noi comunități să fie înființate, noi congregații să fie organizate. La data aceasta, ar trebui să se găsească reprezentanți ai adevărului prezent în fiecare oraș și în cele mai îndepărtate locuri ale pământului. Tot pământul trebuie să fie luminat de slava adevărului lui Dumnezeu. Lumina trebuie să strălucească în toate țările și peste toate popoarele. Și ea trebuie să pornească de la aceia care au primit lumina. Luceafarul dimineții a răsărit asupra noastră, și noi trebuie să îndrumăm lumina lui asupra cărării celor care sunt în întuneric.

"O criză este chiar asupra noastră. Noi trebuie să proclamăm acum, prin puterea Duhului Sfant, marile adevăruri pentru aceste zile de pe urmă. Nu va mai fi mult până când fiecare om va auzi solia și va lua hotărârea. Atunci va veni sfârșitul." - *6T*, p. 24.

Marea însărcinare a bisericii

5. In armonie cu profeția precedentă, ce însărcinare a dat Isus ucenicilor Săi și bisericii din toate timpurile? Ce se va întâmpla în ultima fază a Evangheliei? Matei 28:18-20; Marcu 16:15-18.

"Însărcinarea Evangheliei este marele hrisov misionar al împărăției lui Hristos. Ucenicii urmau să lucreze cu sârguință pentru suflete, adresând invitația harului. Nu trebuia să aștepte ca oamenii să vină la ei, ci ei trebuiau să meargă la oameni cu solia lor." -*Faptele Apostolilor*, p. 28.

"Însărcinarea dată ucenicilor ne este dată și nouă. Astăzi, ca și atunci, un Mântuitor răstignit și înviat trebuie să fie înălțat înaintea acelor care sunt fără Dumnezeu și fără nădejde în lume. Domnul cheamă pastori, învățători și evangheliști. Din poartă în poartă și din ușă în ușă, servii Săi trebuie să proclame solia mântuirii. Solia iertării prin Hristos trebuie să fie dusă oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. Solia nu trebuie să fie prezentată în expuneri lipsite de foc și de viață, ci în expuneri clare, hotărâte, mișcătoare. Sute de persoane așteaptă avertizarea de a-și scăpa viața. Lumea are nevoie să vadă în creștini o dovadă a puterii creștinismului. Nu numai în câteva locuri, ci în lumea întregă, sunt necesari solii harului. *8T, pg. 16.*

Binecuvântarea predicatorului Evangheliei

6. Ce promisiune minunată este legată de predicarea soliei salvatoare? Faptele Ap. 2:16-18; 1:8.

"Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate, și strălucind de consacrare sfântă, se vor grăbi, din loc în loc, pentru a vesti solia din cer. Prin mii de glasuri, pe tot pământul, va fi dată avertizarea. Se vor face minuni, bolnavii vor fi vindecați și semne și minuni îi vor însoți pe credincioși. Satana va lucra cu minuni mincinoase, făcând să coboare chiar și foc din cer înaintea oamenilor (Apocalipsa 13,13). În felul acesta, locuitorii pământului vor fi aduși să ia o hotărâre." -*Tragedia veacurilor*, p. 612.

"Fiecărui suflet care se întoarce la Dumnezeu îi este asigurată de Dumnezeu însuși cooperarea imediată. Duhul Sfânt este puterea Sa." -*My Life Today*, p. 47.

"Avem nevoie de puterea Duhului. Acesta poate face pentru noi într-un minut mai mult decât putem face noi vreodată doar vorbind." -*My Life Today*, p. 47.

7. Ce bucurie va fi experimentată de cei care răspândesc vestea cea bună și conduc sufletele la Hristos? Isaia 52:7; Psalmii 126:5,6; Daniel 12:3.

"Sufletul convertit trăiește în Hristos. Întunericul ce-l stăpâna dispăre și o nouă lumină, cerească, strălucește în sufletul său. "Cel care câștigă suflete este înțelept." "Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și cei ce vor învăța pe alții să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac de veac." Ceea ce se face prin cooperarea oamenilor cu Dumnezeu este o muncă ce nu se va perima niciodată, ci va dăinui în veacurile veșnice. Cel care face din Dumnezeu înțelepciunea sa, care crește până la statura de om în Isus Hristos, va sta înaintea regilor, înaintea așa-numiților mari oameni ai lumii, manifestând mulțumire față de Cel care l-a chemat din întuneric la lumina Lui minunată." -*Principiile fundamentale ale educației creștine*, 199

Pentru studiu suplimentar

"Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură" (Marcu 16,15), aceasta este porunca lui Hristos dată urmașilor Săi. Desigur, că nu toți vor fi chemați să fie pastori sau misionari, în sensul obișnuit al termenului; însă toți pot fi lucrători împreună cu El, în a da "vestea cea bună" semenilor lor. Porunca este dată tuturor, mici sau mari, învățați sau neștiutori, tineri sau vârstnici." -*Educația*, p. 264.

"Hristos așteaptă doritor manifestarea spiritului Său în biserica Sa. Atunci când caracterul Mântuitorului va fi perfect reprodus în poporul Său, El va veni să ceară ce-I aparține. Este privilegiul oricărui creștin nu doar să aștepte, ci să grăbească venirea Domnului nostru. Dacă toți cei care-I poartă Numele ar manifesta roadele slavei Sale, cât de repede întreaga lume ar fi semănată cu

sămânța Evangheliei! Ultimul mare seceriș ar fi strâns degrabă și *Isus ar reveni.*" - Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, p. 324.

5 Sabatul din 30 Ianuarie, 2016

Mijloacele Răspândirii Evangheliei

"Dumnezeu i-a făcut pe oameni administratori ai Săi. Bunurile pe care li le-a încredințat sunt mijloacele pe care El le-a prevăzut pentru răspândirea Evangheliei. Acelora care se dovedesc administratori credincioși El le va încredința bunuri și mai mari. Domnul zice: "Voi cinsti pe cine Mă cinstește" (1 Samuel 2,30). "Pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu" (2 Cor. 9,7), iar atunci când poporul Său își aduce darurile și jertfele cu inimă recunoscătoare, "nu cu părere de rău sau de silă", binecuvântarea Lui va fi cu ei așa cum a făgăduit: "Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.' Maleahi 3:10." -*Patriarhi și profeți*, p. 529.

Sursa tuturor

1. Cui îi aparține pământul și tot ce este pe el? In marea Sa dragoste și generozitate, ce privilegii a dat El omului? Deuteronomul 10:14, Psalmii 24:1; 8:6-8.

"Deși acum aproape totul se află în proprietatea oamenilor nelegiuți, totuși întreaga lume cu bogățiile și comorile ei îi aparține lui Dumnezeu. "Al Meu este pământul cu tot ce este pe el". "Al Meu este argintul și al Meu este aurul", zice Domnul oștirilor". "Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu cunosc toate păsările de pe munți

și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a Mea este lumea și tot ce cuprinde ea". Oh, dacă creștinii ar putea înțelege cât mai deplin că, deși cultivă principii corecte, este privilegiul și datoria lor să beneficieze de fiecare ocazie trimisă de Cer pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu în lumea aceasta." - *Sfaturi pentru o Slujire Creștină Eficientă*, p. 168.

"El dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile". Domnul declară: "Ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, fiarele munților cu miile lor". "Al Meu este aurul și argintul". Și tot Dumnezeu dă oamenilor puterea de a strânge bunuri (Fapte 17,25; Psalmii 50,10; Hagai 2,9; Deuteronom 8:18." -*Patriarhi și profeți*, p. 525.

Zecimea este rezervată lucrării Domnului

2. Ce parte a rezervat Domnul pentru El încă de la început din venitul oamenilor? Pentru ce scop a fost folosită zecimea în timpul Israelului antic? Leviticul 27:30,32; Numeri 18:21.

"În economia administrației evreilor, o zecime din toate veniturile lor era rânduită pentru susținerea serviciului divin public " *Patriarhi și profeți*, 525

"Planul lui Dumnezeu în sistemul zecimilor este minunat în simplitatea și echitatea lui. Toți oamenii îl pot îmbrățișa cu credință și curaj, căci originea lui este divină. În el, simplitatea și utilitatea se întrepătrund și nu se cere o educație profundă pentru a-l înțelege și aplica. Toți pot avea simțământul că stă în puterea lor să joace un rol în înaintarea prețioasei lucrări de mântuire. Fiecare bărbat, femeie și tânăr poate deveni un casier pentru Domnul și un agent care să satisfacă cerințele care vin la trezorerie. Apostolul spune: "Fiecare dintre voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui." -*ST*, pp. 388, 389.

"Ca recunoaștere că toate acestea vin de la El, Domnul a poruncit ca o parte din belșugul darurilor Sale să-I fie înapoiată

sub formă de daruri și jertfe pentru întreținerea slujbei de preamărire a Sa -*Patriarhi și profeți*, 525

Confirmarea sistemului zecimii

3. Cum a confirmat Isus și ucenicii principiul înapoierii zecimilor și a darurilor Domnului? Matei 23:23; Evrei 7:1,2,4,8.

"În aceste cuvinte, Domnul Hristos condamnă abuzul în cazul unei datorii sfinte. Obligația în sine El n-a dat-o la o parte. Sistemul zecimii era rânduit de Dumnezeu și a fost observat din cele mai vechi timpuri. Avraam, părintele credincioșilor, a plătit zecime din tot ce avea....

"Tot ce poruncește Dumnezeu are o însemnătate. Hristos a recunoscut plătirea zecimii ca o datorie; dar El a arătat că aceasta nu putea să scuze neglijarea altor obligații. Fariseii erau foarte scrupuloși în zecimea verdețurilor din grădină, ca de pildă izma, mărarul și chimenul; lucrul acesta îi costa puțin și le dădea o reputație de oameni scrupuloși și sfinți. În același timp, restricțiile lor fără rost îi apăseau pe oameni și distrugeau respectul față de principiul sfânt, rânduit chiar de Dumnezeu. Ei ocupau mintea oamenilor cu amănunte lipsite de importanță și le îndepărtau atenția de la adevărurile esențiale. Lucrurile mai însemnate ale legii - dreptatea, mila și credințioșia - erau neglijate. "Pe acestea", zicea Hristos, "trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefacute." -*Hristos Lumina Lumii*, pp. 616, 617.

Sprrijinirea Slujirii Evangheliei

4. Ce a fost necesar în perioada Noului Testament pentru a sprijini predicarea Evangheliei? 1 Corinteni 9:13,14; 2 Cor. 11:8,9.

"Aici, apostolul se referă la planul Domnului pentru întreținerea preoților care slujeau la templu. Aceia care erau puși deoparte pentru această slujbă sfântă erau sprijiniți de frații cărora

le administrau binecuvântările spirituale. "Aceia dintre fiii lui Levi, care îndeplinesc slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuială de la norod" (Evrei 7,5). Seminția lui Levi fusese aleasă de Domnul pentru îndeplinirea slujbelor sfinte de la templu și ale preoției. Despre preot era spus: "Pe el 1-a ales Domnul" ca să facă slujba în Numele Domnului" (Deuteronomul 18,5). O zecime din tot venitul era cerută de Domnul ca fiind a Sa și a reține zecimea era privit de El ca jefuire.

„La acest plan pentru sprijinirea slujirii Evangheliei face Pavel referire când spune: "Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelie". Și, mai târziu, scriind lui Timotei, apostolul spune: "Vrednic este lucrătorul de plata lui." 1 Timotei 5:18." -*Faptele Apostolilor*, p. 336.

Primele roade și darurile de bunăvoie

5. Ce ne învață Scripturile cu privire la a da lui Dumnezeu primele roade și daruri de bunăvoie? Proverbe 3:9; Psalmii 96:8; 1 Corinteni 16:1.

"Domnul nu doar pretinde că zecimea îi aparține, ci El ne spune și în ce fel să o punem deoparte pentru El. El spune: "Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade ale venitului tău". De aici, învățăm că nu trebuie să cheltuim ceea ce avem pentru noi înșine și apoi să aducem Domnului ceea ce ne mai rămâne, chiar dacă ar fi o zecime corectă. Partea care I se cuvine Domnului trebuie cea dintâi pusă deoparte. Îndemnurile Duhului Sfânt, prin apostolul Pavel, cu privire la daruri prezintă un principiu care se aplică și la zecimi. "În prima zi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui." Aici sunt vizați și părinții, și copiii." - *Căminul Adventiste*, p. 389.

"Dumnezeu este Cel care binecuvântează pe om cu diferite bunuri și El face lucrul acesta pentru ca ei să poată fi în stare, la rândul lor, să dea mai departe pentru înaintarea cauzei Sale. El

trimite soarele și ploaia. El face să crească vegetația. El dă sănătate și capacitatea de a obține bunuri materiale. Toate binecuvântările noastre vin din mâna cea darnică a Lui. În schimb, El dorește ca bărbații și femeile să-și dovedească recunoștința prin a da înapoi lui Dumnezeu o parte în zecimi și daruri - în daruri de mulțumire, daruri de bunăvoie și daruri pentru păcat. Dacă mijloacele ar curge în teaur, potrivit cu acest plan dumnezeiesc stabilit - o zecime din orice venit, cum și daruri de bunăvoie - va fi un belșug de mijloace pentru înaintarea lucrării Domnului." -*Faptele Apostolilor*, p. 75.

Promisiunile binecuvântării

6. Ce mari binecuvântări sunt promise celor care întorc cu credințioasă Domnului zecimile și darurile? Ce s-a întâmplat când poporul a dat cu bucurie primele lor roade, zecimile și darurile de bunăvoie Domnului? Maleahi 3:10-12;

"Contribuțiile cerute de la evrei pentru scopuri religioase și de binefacere se ridicau aproape la un sfert din veniturile lor. S-ar fi putut aștepta ca o așa grea impunere să aducă poporul la sărăcie, dar sincera ascultare de aceste rânduieli era, din contră, o condiție a bunăstării lor. "Voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă și nu vă va nimici roadele pământului și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre ... Toate neamurile vă vor ferici atunci, căci veți fi o țară plăcută, zice Domnul oștirilor." Maleahi 3:11." -*Patriarhi și profeți*, p. 527.

7. Care este baza principiului divin care afirmă că este mai bine să dai decât să primești? Ce se va întâmpla celor care seamănă din abundență? Faptele Ap. 20:35; 2 Corinteni 9:6,7.

"Aceia care își dau seama de dependența lor de Dumnezeu vor simți că trebuie să fie cinstiți cu semenii lor și, mai presus de toate, că trebuie să fie cinstiți cu Dumnezeu, de la care vin toate binecuvântările vieții. Ocolirea poruncii sigure a lui Dumnezeu

privind zecimile și darurile este înregistrată în cărțile cerului ca jaf față de El." -*îndrumarea copilului*, p. 152.

"Aceasta nu este o cerință a omului, ci este una dintre rânduielile stabilite de Dumnezeu pentru susținerea și înaintarea lucrării Sale în lume. Dumnezeu să ne ajute să ne pocăim. "Întoarceți-vă la Mine", spune El, "și Mă voi întoarce și Eu la voi". Oamenii care doresc să-și îndeplinească datoria, o găsesc exprimată în propoziții clare în acest capitol. Nimeni nu se poate scuza pentru faptul că nu-I aduce Domnului zecimea și darurile lui." - *Mărturii pentru Pastori și Slujitorii Evangheliei*, p. 307.

Dumnezeu dă continuu

8. Urmând principiul ceresc al dăruirii, ce alt mare dar a dat Domnul pe lângă viață și lucrurile materiale? 2 Petru 1:3; Ioan 3:16; Romani 8:32.

"Puneți înaintea minților tinere și delicate ideea că Dumnezeu binecuvântează mereu pe copiii Săi, în strălucirea soarelui și în ploaia care face vegetația să înflorească, și astfel pământul își dă rodul lui pentru a sluji pe om. Aceste binecuvântări nu ni se dau spre a încuraja natura noastră egoistă, ca noi să reținem ce este a lui Dumnezeu, punându-ne toată încrederea în ele, ci ca să-i dăm înapoi Dătătorului prin darurile noastre. Acesta este puținul prin care putem să ne exprimăm recunoștința față de Creatorul nostru binevoitor." -*Sfaturi privind Administrarea Creștină a Vieții*, 140.

Pentru studiu suplimentar

2 Cronici 31:10.

"În multe cazuri, Dumnezeu îl încearcă pe om prin binecuvântări, și dacă se manifestă necredincioșie în a-I preda Lui zecimile și darurile, binecuvântarea Lui este retrasă. "Cine seamănă puțin, puțin va secera." Prin îndurările lui Hristos și bogățiile bunătății Lui și spre cinstirea adevărului și a religiei, vă implorăm pe voi, care sunteți urmași ai lui Hristos, să consacrați din nou lui Dumnezeu ființa și averea voastră. Având în vedere

iubirea și mila lui Hristos, care L-au adus din curțile împărătești să sufere lepădare de sine, umilință și moarte, fiecare să se întrebe pe sine: "Cât de mult îi datorez eu Domnului meu?" Și apoi faceți ca darurile voastre de recunoștință să fie pe măsura aprecierii marelui dar al cerului în persoana scumpului Fiu al lui Dumnezeu." - *4T, p. 484.*

"Singurele mijloace pe care Dumnezeu le-a rânduit pentru înaintarea cauzei Sale sunt acelea de a binecuvânta pe oameni cu avere, cu bunuri. El le dă strălucirea soarelui și ploaia. El face ca vegetația să crească; El dă sănătatea și iscusința de a obține mijloacele materiale. Toate binecuvântările noastre vin din mâna Lui generoasă, îmbelșugată. În schimb, El dorește ca bărbații și femeile să-și arate recunoștința, dându-I lui Dumnezeu înapoi o parte, în zecimi și daruri, daruri de mulțumire, daruri de bunăvoie și daruri pentru vină." - *5T, 150*

6 Sabatul din 6 Februarie, 2016

Întreita Solie Îngerească

"Pentru a pregăti un popor care să stea în ziua Domnului, urma să fie adusă la îndeplinire o mare lucrare de reformă. Dumnezeu a văzut că mulți dintre aceia care se numesc poporul Său nu clădesc pentru veșnicie și, în mila Sa, este gata să le trimită o solie de avertizare pentru a-i trezi din indiferența lor și a-i determina să se pregătească pentru ziua Domnului.

"Această avertizare este prezentată în Apocalipsa capitolul 14. Aici, întreita solie este prezentată ca fiind proclamată de ființe cerești și urmată imediat de venirea Fiului omului pentru a îndeplini "secerișul pământului." - *Tragedia veacurilor*, p. 311.

Prima Solie

1. Pe cine a văzut servul Domnului zburând prin mijlocul cerului? Ce solie minunată a vestit? Apocalipsa 14:6.

"În cartea Apocalipsei, Ioan profetizează cu privire la proclamarea soliei Evangheliei, chiar înaintea revenirii a doua oară a Domnului Hristos. El a văzut un înger "zburând prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui." Apocalipsa 14,6-7.

"În profeție, această avertizare cu privire la ziua judecății cu soliile legate de ea, este urmată de venirea Fiului omului pe norii cerului. Vestirea judecății este anunțarea faptului că a doua venire a Domnului Hristos este la uși. Și această proclamare este numită Evanghelia cea veșnică. Astfel, vestirea celei de-a doua veniri a Domnului Hristos, anunțarea apropierii ei este arătată a fi o parte esențială a soliei Evangheliei." - *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 227, 228.

2. Ce invitație serioasă a dat locuitorilor pământului? în ce ceas a ajuns istoria acestei lumi? Apocalipsa 14:7

"Prin întâia solie îngerească, oamenii sunt chemați "să se teamă de Dumnezeu și să-I dea slavă" și să I se închine ca fiind Creatorul cerului și al pământului. Pentru a face lucrul acesta, ei trebuie să asculte de Legea Sa. înțeleptul spune: "Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om" (Eclesiastul 12,13). Fără ascultare de poruncile Sale, nici o închinare nu poate fi plăcută lui Dumnezeu. "Căci dragostea lui Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte Legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă." 1 Ioan 5:3; Proverbe 28:9.

"Datoria de a ne închina lui Dumnezeu se întemeiază pe faptul că El este Creatorul și că Lui îi datorează existența toate celelalte ființe." -*Tragedia veacurilor*, p. 436.

A Doua Solie

3. Ce solie șocantă a proclamat solul? Ce putere poate fi identificată ca "Babilon," care a făcut toate națiunile să bea din vinul ei? Apocalipsa 14:8.

"în Apocalipsa capitolul 14, primul înger este urmat de al doilea care vestește solia: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei". (Apocalipsa 14,8). Termenul "Babilon" este derivat de la "Babei" și înseamnă confuzie. Este folosit în Scriptură pentru a desemna diferitele forme ale religiei false sau apostate. In Apocalipsa capitolul 17, Babilonul este reprezentat printr-o femeie - o metaforă care este folosită în Biblie ca simbol al bisericii, o femeie virtuoașă reprezentând o biserică curată, iar o femeie stricată reprezentând o biserică decăzută." -*Tragedia veacurilor*, p. 381.

"Am văzut că de când cel de-al doilea înger proclamase căderea bisericilor, acestea fuseseră cuprinse din ce în ce mai

mult de stricăciune. Ei spun că sunt urmașii lui Hristos; totuși, este cu neputință să-i deosebești de lume." - *Scrieri timpurii*, p. 273.

A Treia Solie

4. Există vreo diferență între închinarea la Dumnezeu și închinarea la fiară? Ce vor primi cei care se închină fiarei și chipului ei? Apocalipsa 14:9.

"Acest înger zboară prin mijlocul cerului.... Acesta este poporul care repară spărtura din Legea lui Dumnezeu. Ei văd că Sabatul poruncii a patra a fost înlocuit cu un sabbat fals, o zi nesfințită în Cuvântul lui Dumnezeu. În mijlocul unei mari împotriviri ei sunt credincioși Dumnezeului lor și își ocupă pozițiile sub steagul celui de al treilea înger." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 4, p. 1152.

"Avertizarea îngerului al treilea este: "Dacă se închină cineva fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea din vinul neamestecat al mâniei lui Dumnezeu". "Fiara" menționată în această solie, a cărei închinare este impusă de fiara cu două coarne, este prima, sau fiara care seamănă cu leopardul, din Apocalipsa capitolul 13 - papalitatea." - *Tragedia veacurilor*, 445.

5. Care vor fi consecințele rămânerii în Babilon și a primirii semnelui lui? Apocalipsa 14:10,11.

"Lumea și bisericile încalcă Legea lui Dumnezeu și trebuie să fie avertizate: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui." Având în vedere un astfel de blestem care stă să cadă asupra celor care calcă Sabatul sfânt al lui Dumnezeu, nu ar trebui să manifestăm mai multă seriozitate și un zel mai mare? De ce suntem atât de indiferenți, atât de egoiști, atât de absorbiți de

interesele trecătoare? Sunt interesele noastre diferite de cele ale lui Isus?...

"Toți ar trebui să avem o credință vie — o credință care lucrează prin dragoste și care curăță sufletul. Bărbații și femeile sunt gata să facă orice pentru a-și satisface eul, dar cât de puțini își doresc să facă ceva pentru Isus și pentru semenii lor care pier cu dorința de a afla adevărul!" *-Sfaturi privind Administrarea Creștină a Vieții, 51.*

6. În timp ce fiara va forța oamenii să bea din cupa sa, cine o va refuza? La ce vor ține ei în ciuda persecuției? Apocalipsa 14:12; 12:17

"Cel de-a-1 treilea înger zboară prin mijlocul cerului, proclamând poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Acesta reprezintă lucrarea care trebuie să fie făcută în aceste zile din urmă. Solia nu își pierde puterea odată cu înaintarea ei. Ioan vede o lucrare în continuă creștere până ce întreg pământul este plin de slava lui Dumnezeu. Solia: 'Temeți-vă de Dumnezeu și păziți poruncile Lui, căci a venit ceasul judecății Lui,' trebuie să se audă cu voce tare. Cu un zel și o energie tot mai puternică trebuie să fie dusă înainte lucrarea Domnului. Acasă, la școală și în biserică, bărbați, femei și tineri trebuie să se pregătească să dea solia lumii.... Acum, chiar acum, avem nevoie de Caleb și Iosua. Avem nevoie de tineri și tinere puternice, devotate, dedicate, care vor lupta pentru înaintare." *-Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 207.*

7. Ce se spune despre cei care vor muri în Domnul? Ce binecuvântare vor primi cei care trec prin marele conflict și câștigă victoria? Apocalipsa 14:13; 21:7

"Există oameni pe acest pământ care au trecut de vârsta de nouăzeci de ani. Rezultatele naturale ale bătrâneții se văd în slăbiciunile lor. Dar ei se încred în Dumnezeu și Dumnezeu îi iubește. Pecetea lui Dumnezeu este peste ei, iar ei vor fi din numărul celor despre care se spune: 'Ferice de acum încolo de

morții, care mor în Domnul!" Apocalipsa 14:12. Ei pot spune cu Pavel: 'M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în "ziua aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.' 2 Timotei 4:7,8. Sunt mulți cei al căror păr alb este onorat de Dumnezeu pentru că au luptat lupta cea bună și au păzit credința." -*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7. p. 982.

"Dacă vrem să fim biruitori, trebuie să ne cercetăm inimile pentru a fi siguri că nu mai ascundem nimic ofensator față de Dumnezeu. Altfel, nu vom putea purta haina albă promisă aici. Dacă vrem să stăm înaintea lui Dumnezeu îmbrăcați în alb, care este neprihănirea sfinților, acum trebuie să biruim." -*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventist*, 138.

Pentru studiu suplimentar

"O dată ce problema a fost prezentată clar înaintea omului, oricine va călca Legea lui Dumnezeu pentru a asculta de legiuirea omenească primește semnul fiarei; el primește semnul de apartenență față de puterea de care alege să asculte, în loc să asculte de Dumnezeu." -*Tragedia veacurilor*, p. 604.

"întreita solie îngerească trebuie proclamată cu glas tare. Ne stau în față lucruri extraordinare. Nu avem timp de pierdut. Să ne ferească Dumnezeu să îngăduim lucrurilor de mică importanță să eclipseze lumina care trebuie dată lumii.

"Solia de avertizare trebuie dusă în toate părțile lumii. Cărțile noastre trebuie publicate în multe limbi. Cu aceste cărți, oameni umili, credincioși, trebuie să meargă, în calitate de colportori evangheliști, ducând adevărul unor oameni care altfel nu ar fi *luminați niciodată*." -*Evanghelizare aprin literatură*, p. 120.

7 Sabatul din 13 Februarie, 2016

Îngerul din Apocalipsa 18

"Apocalipsa capitolul 18 arată spre vremea când, ca urmare a respingerii întreprinse avertizării din Apocalipsa 14,6-12, biserica va ajunge în starea prevăzută de îngerul al doilea, dar poporul lui Dumnezeu care este încă în Babilon va fi chemat să se despartă de legătura cu el. Această solie este ultima care va mai fi dată lumii și ea își va îndeplini lucrarea. Când aceia care "n-au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nelegiuire" (2 Tesaloniceni 2,12), vor fi lăsați să primească o lucrare de rățăcire și să creadă o minciună, atunci lumina adevărului va străluci asupra acelor ale căror inimi sunt deschise să-1 primească și toți copiii lui Dumnezeu care există în Babilon vor răspunde chemării: "Ieșiți din el, poporul Meu". (Apocalipsa 18,'4)." - *Tragedia veacurilor*, p. 390.

Babilonul

1. Cum este descris Babilonul în cartea Apocalipsei? Cum influențează acesta locuitorii pământului? Apocalipsa 17:1-5.

"Puterea aceea care timp de multe secole a exercitat o guvernare despotică asupra monarhilor creștinătății este Roma. Purpura și stacojiul, aurul, diamantele și pietrele prețioase descriu în mod viu măreția și pompa, mai mult decât împărătească, desfășurată de scaunul trufaș al Romei. Și despre nici o altă putere nu s-a putut spune în realitate că a fost "îmbătută de sângele sfinților" ca despre această biserică, care i-a persecutat cu atâta cruzime pe urmașii lui Hristos. Babilonul mai este încărcat și cu păcatul legăturii nelegiuite cu "împărații pământului". Biserica iudaică devenise deja o desfrânată, ca urmare a depărtării de Domnul și a alianței cu păgânii; iar Roma care a decăzut în același fel, deoarece a căutat sprijin la puterile pământești, va primi aceeași condamnare." - *Tragedia veacurilor*, p. 382.

Un alt înger

2. După imaginea curvei care stă pe fiara cea înfricoșătoare, ce a văzut profetul? Ce s-a întâmplat cu pământul când a coborât acest sol? Apocalipsa 18:1, prima parte.

"Am văzut îngeri grăbindu-se înapoi și încolo în cer, coborând către pământ și urcând apoi iarăși la cer, pregătindu-se pentru împlinirea unui eveniment important. Apoi, am văzut un alt înger puternic, însărcinat să coboare pe pământ, să-și unească glasul cu al celui de-al treilea înger și să dea putere și energie soliei sale. Slavă și o mare putere au fost date îngerului și, când a coborât, pământul a fost luminat de slava lui. Lumina care-l însoțea pe acest înger pătrundea pretutindeni...." -*Scrieri timpurii*, p. 277.

„Aici este prezisă o lucrare universală și de o nemaipomenită putere." -*The Faith I Live By*, p. 335.

3. Acest înger care se coboară din cer și proclamă solia trebuie considerat literal sau simbolic? Ce anticipare găsim în Maleahi? Pe cine reprezintă acest înger, în de acord cu Spiritul Profetic? Maleahi 2:7; 3:1.

"'Un alt înger' trebuie să se coboare din cer. Acest înger reprezintă răspândirea Marii Strigări, din partea celor care se pregătesc să o proclame cu voce tare: 'A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte' (Apocalipsa 18:1, 2). -*Solii Alese*, voi. 3, p. 214.

"Cu cât membrii trupului lui Hristos se apropie mai mult de perioada ultimului conflict: 'timpul strămtorării lui Iacob,' ei vor crește în Hristos și se vor împărtăși din abundență din Duhul Său. În timp ce Solia îngerului al Treilea crește până ajunge o Mare Strigare, iar o mare putere și slavă însoțesc încheierea lucrării, poporul cel credincios al lui Dumnezeu va avea parte de această slavă. Ploaia Târzie îi va reînvia și întări pentru a putea trece

prin timpul încercării. Fețele lor vor străluci de slava luminii ce însoțește *cel dea-1 treilea înger*." -Seventh-day Adventist Bible Commentary, voi. 7. p. 984.

Solia

4. Ce solie înfricoșătoare repetă îngerul din Apocalipsa 18? Cum este descris Babilonul în această solie? Apocalipsa 18:2.

"Solia căderii Babilonului, așa cum a fost dată de cel de-al doilea înger, este repetată, cu menționarea în plus a stricăciunilor care au intrat în biserici din 1844. Lucrarea acestui înger vine chiar la timp pentru a se alătura ultimei mari lucrări a soliei celui de-al treilea înger, în timp ce se transformă într-o mare strigare. Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ceasul ispitei, pe care urmează să o înfrunte în curând. Am văzut o lumină puternică asupra lor, iar ei s-au unit pentru a vesti fără frică solia celui de-al treilea înger." -*Scieri timpurii*, p. 277.

"Apocalipsa capitolul 18 arată spre vremea când, ca urmare a respingerii întreitei avertizări din Apocalipsa 14,6-12, biserica va ajunge în starea prevăzută de îngerul al doilea, dar poporul lui Dumnezeu care este încă în Babilon va fi chemat să se despartă de legătura cu el." -*Tragedia veacurilor*, p. 390.

5. Cine bea din vinul oferit de această putere și sunt implicați în curvia spirituală cu ea? Apocalipsa 18:3

"Solia din Apocalipsa capitolul 18 este clară și directă, 'pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.' (versetul 3). Nici unul dintre cei care citesc acest capitol nu trebuie să fie înșelat." -*Solii Alese*, voi. 2, p. 68.

Chemarea de a ieși

6. După ce a fost proclamată căderea Babilonului, ce solie se aude direct din cer? De ce este absolut necesar a ieși din Babilon și a scăpa din sistemul lui? Apocalipsa 18:4,5.

"Această solie este ultima care va mai fi dată lumii și ea își va îndeplini lucrarea. Când aceia care "n-au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nelegiuire" (2 Tesaloniceni 2,12), vor fi lăsați să primească o lucrare de rătăcire și să creadă o minciună, atunci lumina adevărului va străluci asupra acelor ale căror inimi sunt deschise să-l primească și toți copiii lui Dumnezeu care există în Babilon vor răspunde chemării: "Ieșiți din el, poporul Meu". (Apocalipsa 18,*4)." -*Tragedia veacurilor*, p. 390.

"Au fost trimiși îngeri în ajutorul puternicului înger din cer și am auzit voci care păreau să se audă pretutindeni: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei... Această solie părea să fie un adaos la cea de-a treia solie, alăturându-i-se așa cum strigătul de la miezul nopții se alăturase soliei celui de-al doilea înger în 1844. Slava lui Dumnezeu era asupra sfinților răbdători, așteptători, iar ei au dat fără teamă ultima avertizare solemnă, vestind căderea Babilonului și chemându-i pe cei care aparțineau poporului lui Dumnezeu să iasă afară din el pentru a scăpa de sfârșitul lui înfricoșător." - *Scrieri timpurii*, pp. 277, 278.

7. Ce apel similar a fost dat poporului lui Dumnezeu în trecut? Ce este necesar pentru a ne feri să fim corupți și a rămâne copiii lui Dumnezeu? Isaia 48:20, prima parte; 2 Corinteni 6:14-18.

"Judecățile lui Dumnezeu sunt revărsate în curând asupra pământului. „Scapă-ți viața" este avertizarea din partea îngerilor lui Dumnezeu." - *5T*, p. 233.

"Aceași voce care l-a avertizat pe Lot să părăsească Sodoma ne cere și nouă: 'Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei,... nu

vă atingeți de ce este necurat' (2 Cor. 6:17)." -*Solii Alese, vol. 2, 354.*

"Dumnezeu cheamă la despărțirea de lume. Vrei să asculți? Vrei să ieși din mijlocul lor, și să rămâi despărțit și deosebit de ei? "Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?" (2 Cor. 6,14). Tu nu te poți amesteca cu cei din lume și să participi la spiritul lor, să urmezi exemplul lor și să fii în același timp copilul lui Dumnezeu. Creatorul Universului ți se adresează ca un Părinte iubitor. Dacă te desparți de iubirea ta de lume și te liberezi de contaminarea ei, ca să scapi de stricăciunea care este în lume, prin poftă, Dumnezeu va fi Tatăl tău, El te va adopta în familia Sa, și tu vei fi moștenitorul Lui. în locul lumii, El îți va da, pentru viața de ascultare, împărăția cerurilor. El îți va da o greutate veșnică de slavă, și o viață care este la fel de durabilă ca veșnicia." - *2T, p. 44.*

Pentru studiu suplimentar

"Trebuie să vă amintiți că acest înger reprezintă poporul care are această solie de dat lumii. Faci parte din acest popor? Crezi cu adevărat că această lucrare în care suntem angajați este cu adevărat Solia îngerului al Treilea? Dacă da, atunci înțelegeți că avem o lucrare deosebită de făcut și că trebuie să o facem. Noi trebuie să ne sfințim prin ascultarea strictă de adevăr, punându-ne într-o corectă legătură cu Dumnezeu și cu lucrarea Sa." -*Review and Herald, August 18, 1885.*

Apocalipsa 2:1, prima parte; 2:12; 3:1.

"în viziune de noapte am văzut două oștiri într-o luptă îngrozitoare. O oștire avea în frunte stindarde care purtau semnul lumii; cealaltă avea în frunte steagul scaldat în sânge al Prințului Emanuel. Steag după steag era lăsat să se târască prin țărână, când companie după companie din oștirea Domnului se unea cu vrăjmașul, și seminție după seminție din rândurile vrăjmașului se unea cu poporul păstrător al poruncilor lui Dumnezeu. Un înger care zbura în mijlocul cerului punea stindardul lui Emanuel în

multe mâini, în timp ce un general puternic striga cu voce tare: "Intrați în rânduri. Cei credincioși față de poruncile lui Dumnezeu și de mărturia lui Hristos să ocupe acum pozițiile. Ieșiți din mijlocul lor și fiți deosebiți, și nu vă atingeți de ce este necurat; și Eu vă voi primi, și vă voi fi Tată, iar voi îmi veți fi fii și fiice. Toți cei care vor, să vină și să ajute Domnului, să dea ajutor Domnului împotriva celui tare!" - 8T, pg. 41.

8 Sabatul din 20 Februarie, 2016

Sigilarea Celor 144.000

"La scurtă vreme, am auzit vocea lui Dumnezeu, asemenea unor ape multe, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinții care erau în viață, 144.000 la număr, au cunoscut și au deslușit glasul, dar cei răi au crezut că este un tunet și un cutremur....

"Cei 144.000 erau toți sigilați și perfect uniți. Pe frunțile lor scria: Dumnezeu, Noul Ierusalim și mai era o stea strălucitoare pe care era scris Numele cel nou al lui Isus." -*Scrieri timpurii*, 14,15.

îngrijorări și restricții cu privire la evenimentele lumii

1. Ce s-ar întâmpla cu oamenii și pământul dacă îngerii lui Dumnezeu nu ar ține în frâu vânturile luptelor și a războiului? Ce avea un alt înger cu el? Apocalipsa 7:1, 2.

"Patru îngeri puternici țineau cele patru vânturi ale pământului. Teribilele distrugerii le este interzis să se dezlănțuie pe deplin. În accidente și calamități pe mare și pe uscat, în marile conflagrații, în furtuni grozave și în uragane pustiitoare, inundații, cicloane, valuri uriașe și în cutremure se pierd tot mai multe vieți, iar

vânturile vor ațâța națiunile într-un conflict mortal, în timp ce îngerii țin cele patru vânturi, interzicând teribilelor puteri ale lui Satana să își exercite furia pe deplin până ce servii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor.

"Îngerii care țin cele patru vânturi sunt reprezentați ca un cal furios ce caută să scape pentru a alerga pe toată fața pământului, ducând cu sine distrugere și moarte." -*My Life Today*, p. 308.

Numărul celor sigilați

2. Ce a spus îngerul cu pecetea lui Dumnezeu îngerilor care țineau cele patru vânturi ale războiului? Câți a auzit profetul că vor fi sigilați? Apocalipsa 7:3,4.

"Înainte noastră stă un conflict teribil. Ne apropiem de bătălia marii zile a Dumnezeului cel Atotputernic. Ceea ce a fost ținut sub control va fi eliberat.... împărații și puterile pământului... sunt plini de ură împotriva celor care îi slujesc și curând, foarte curând se va da ultima și cea mai mare bătălie dintre bine și rău. Pământul va fi câmpul de luptă - scena luptei finale și a victoriei finale.

"În timp ce mâinile lor se deschid, iar cele patru vânturi încep să sufle, ochii miloși ai lui Isus au privit la rămășița care nu era încă sigilată și Și-a ridicat mâinile către Tatăl mijlocind că El și-a dat sângele pentru ei. Atunci un alt înger a fost însărcinat să zboare repede către cei patru îngeri și să le ceară să stea până ce servii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor cu pecetea Dumnezeului celui viu." -*My Life Today*, p. 308.

Semnul sau sigiliul Viului Dumnezeu

3. Ce definește Sfânta Scriptură ca fiind semnul dintre Dumnezeu și poporul Său? Ce elemente sunt incluse în pecetea Dumnezeului celui viu? Exodul 31:13,17; 20:8-11

"Sabatul este un semn care există între Dumnezeu și poporul Său, un semn că ei onorează Legea Lui. El face distincție între supușii Săi credincioși și cei care calcă Legea.

"Sabatul dat lumii este un semn că Dumnezeu este Creator și că El l-a sfințit. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care creează din nou sufletul după chipul Său. Pentru aceia care sfințesc ziua Sabatului, ea este semnul sfințirii. Adevărata sfințire înseamnă a fi în armonie cu Dumnezeu, a fi una cu El în caracter. Ea se primește prin ascultarea de principiile acelea care sunt o transcriere a caracterului Lui. Iar Sabatul este semnul ascultării. Acela care ascultă din toată inima de porunca a patra va asculta de întreaga Lege. El este sfințit prin ascultare...

"Numai porunca a patra din Cele Zece Porunci conține sigiliul marelui Legiuitor, Creator al cerului și al pământului." *6T, 349,350*

4. Ce caracterizează poporul lui Dumnezeu, în de acord cu cartea Apocalipsei? Ce este imprimat în inimile și mințile lor, în de acord cu această informație? Apocalipsa 12:17; 14:12; 22:4

"Mi-au fost prezentate două clase. O clasă cuprindea grupurile mari ale celor ce susțineau că sunt creștini. Ei călcau în picioare Legea lui Dumnezeu și se închinau unei instituții papale. Ei țineau prima zi a săptămânii ca Sabat al Domnului. Cealaltă clasă, doar câțiva la număr, se închinau marelui Dătător al Legii. Ei țineau porunca a patra. Trăsăturile speciale și proeminente ale credinței lor erau păzirea zilei a șaptea și așteptarea venirii Domnului lor din ceruri." -*1T, p. 223.*

"Cei care au pe frunțile lor pecetea Dumnezeului infinit vor trata lumea și atracțiile ei ca pe ceva inferior intereselor veșnice." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7. p. 978.

Biruintă împreună cu Mielul

5. După ce au primit pecetea Dumnezeului celui viu, unde au fost văzuți cei 144.000 în viziune profetică? Ce imn vor intona înaintea tronului lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:1-3

"Ioan a văzut un Miel pe muntele Sion și împreună cu El 144000 având scrise pe frunțile lor numele Tatălui. Ei aveau pecetea cerului. Ei reflectau chipul lui Dumnezeu. Erau plini de lumina și slava Celui Sfânt. Dacă dorim să avem chipul și asemănarea lui Dumnezeu asupra noastră, trebuie să ne despărțim de orice nelegiuire. Trebuie să uităm orice cale rea, apoi să încredințăm cazul nostru în mâinile lui Hristos. În timp ce ne lucrăm propria noastră salvare, cu frică și cutremur, Dumnezeu va lucra în noi și voința și înfăptuirea după buna Sa plăcere." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7. p. 978.

6. Ce se poate spune despre cei care îl urmează pe Miel? Prin harul Său, cum sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:4, 5

"Domnul are un popor pe pământ care îl urmează pe Miel oriunde merge El. El își are miile Lui care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Aceștia vor sta cu El pe muntele Sion. Dar ei trebuie să stea pe acest pământ, îmbrăcați cu toată armura, gata să se înroleze în lupta de salvare a celor gata să moară. îngerii cerești conduc această căutare și este necesară o activitate spirituală din partea tuturor celor care cred adevărul, pentru a se uni cu îngerii în lucrarea lor." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7. p. 978.

O mare gloată a celor răscumparați

7. Pe lângă grupul special al celor 144.000 care cântă pe muntele Sion, ce alt grup de răscumparați a fost văzut înaintea tronului și a Mielului? Cine îi va sătura și conduce la izvoarele apelor vieții? Apocalipsa 7:9,15-17.

Iar mai departe este "gloata cea mare pe care n-o poate număra nimeni, dintre toate popoarele, neamurile și limbile... înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe și cu ramuri de finic în mâini" (Apoc. 7,9). Lupta lor s-a sfârșit, au câștigat biruința. Au alergat și au căpătat premiul. Ramura de palmier din mâinile lor este simbolul biruinței și haina albă este însemnul neprihănirii lui Hristos care acum este a lor." -*Tragedia veacurilor*, p. 665.

Pentru studiu suplimentar

"Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scrise pe frunte Numele Său și numele Tatălui Său" (Apocalipsa 14,1). În lumea aceasta, mintea lor a fost consacrată lui Dumnezeu; ei l-au slujit cu mintea și cu inima lor; și acum El poate să pună Numele Său "pe frunțile lor". "Și vor împărăți în vecii vecilor" (Apocalipsa 22,5). Ei nu merg încoace și încolo, ca unii care cerșesc un loc. Ei fac parte din numărul acelor oameni cărora Hristos le spune: "Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii". El le urează bun venit, ca unor copii ai Săi, zicând: 'Intră în bucuria Domnului'" (Matei 25,34.21)." -*Faptele Apostolilor*, pp. 590, 591.

"De ce erau aleși atât de deosebit? Pentru că ei au trebuit să stea cu un adevăr minunat înaintea întregii lumi acceptând întreaga lor împotrivire în timp ce trebuiau să își amintească că sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu și trebuie să II aibă pe Hristos în ei, speranța slavei." -*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7. p. 978.

"Hristos va privi apoi răsplata muncii Sale în rezultatele ei. În acea mulțime pe care nimeni n-o va putea număra, în cei "înfațișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale" (Iuda 24), El, al cărui sânge ne-a răscumpărat și a cărui viață ne-a

învățat, "va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora." Isaia 53,11." - *Educația*, p. 309.

9 Sabatul din 27 Februarie, 2016

ISUS Revine

"În felul acesta, va fi împlinită făgăduință dată de Hristos ucenicilor Săi: "Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine" (Ioan 14,3). Pe cei care L-au iubit și L-au așteptat, El îi va încununa cu slavă, cinste și nemurire. Morții cei dreپți vor ieși din mormintele lor și aceia care vor fi în viață vor fi răpiți împreună cu ei spre a întâmpina pe Domnul în văzduh. Ei vor auzi glasul lui Isus, mai dulce decât orice muzică ce a ajuns vreodată la vreo ureche muritoare, zicându-le: "Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii" (Matei 25,34)." -*Faptele Apostolilor*, p. 34.

Promisiune și confirmare

1. Ce promisiune minunată și puternică le-a dat Isus ucenicilor Săi înainte de a părăsi acest pământ? Cine a adus o confirmare specială a acesteia? Ioan 14:18,1-3; Faptele Ap. 1:9-11.

"În lume am venit pentru binele vostru. Lucrez acum pentru voi. Chiar dacă plec de aici, tot pentru binele vostru voi lucra, cu toată sârguința. Am venit în lume ca să Mă descopăr vouă, pentru ca voi să credeți. Mă duc la Tatăl ca să conlucrez cu El în favoarea voastră. Scopul plecării lui Hristos era altul decât acela de care se temeau ucenicii. Aceasta nu însemna o despărțire pentru totdeauna. El Se ducea să pregătească un loc pentru ei, ca să vină iarăși și să-i primească la Sine. în timp ce clădea locașuri

pentru ei, aceștia urmau să își dezvolte caractere asemănătoare celui ceresc." - *Hristos Lumina Lumii*, p. 663.

Voci puternice și sunet de trâmbiță

2. Care este primul lucru care va atrage atenția fiecărui om când se va întoarce Isus? Cine II va însoți? Ioan 5:25,28; Matei 24:31.

"Pavel arăta că cei care aveau să trăiască atunci când va fi să vină Hristos nu vor întâmpina pe Domnul mai înainte decât cei care adormiseră în Isus. Glasul unui arhangel și trâmbița lui Dumnezeu vor ajunge chiar până la cei adormiți, și întâi vor învia cei morți în Hristos, mai înainte ca cei vii să fi fost îmbrăcați în nemurire." - *Faptele Apostolilor*, p. 258.

"Îndată se arată la răsărit un nor mic, negru, cam cât o jumătate de palmă. Este norul care îl înconjoară pe Mântuitorul... El vine biruitor în cer și pe pământ, să-i judece pe cei vii și pe cei morți. "Cel credincios și adevărat", "în dreptate va judeca și va face război". "Și oștile din ceruri îl vor urma" (Apocalipsa 19,11-14). O dată cu acordurile melodiei cerești a îngerilor sfinți, o mulțime nenumărată îl însoțește pe drumul Său. Firmamentul pare plin de forme strălucitoare - "zeci de mii de ori zece mii și mii de mii". Nici o pană omenească nu poate descrie scena; nici o minte muritoare nu este în stare să-i înțeleagă splendoarea "*Tragedia veacurilor*, 640.

Strălucitor ca fulgerul

3. Ce va atrage atenția oamenilor din întreaga lume? Cum va apărea Isus pe norii cerurilor? Matei 24:26,27,30; Luca 9:26.

"Când Domnul Hristos va veni iarăși pe pământ, nu ca un arestat înconjurat de drojdia societății, oamenii II vor vedea ca împărat al cerului. Domnul Hristos va veni în slava Sa, în slava Tatălui Său și în slava sfinților îngeri. De zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri, fiii minunați și biruitori ai lui Dumnezeu,

de un farmec și o slavă inegalabile, îl vor însoți în drumul Său. Apoi El va sta pe tronul slavei Sale și înaintea Sa vor fi aduse toate națiunile pământului " -*Hristos Lumina Lumii*, p. 739.

"Domnul Hristos vine cu putere și slavă mare.... în timp ce lumea întreagă este afundată în păcat, în locuințele sfinților va fi lumină. Primele raze de lumină ale revenirii Sale vor străluci asupra lor. O lumină curată, nemânjită, va străluci din măreția Lui și Hristos, Răscumpărătorul, va fi admirat de toți aceia care I-au slujit, în timp ce cei răi vor fugi de prezența Lui, urmașii Domnului Hristos se vor bucura." -*Parabolele Domnului Hristos*, 420, 421.

Preschimbarea celor vii și învierea morților

4. Ce va aduce o schimbare imediată a sfinților așteptători? Ce se va întâmpla cu poporul lui Dumnezeu care doarme somnul morții când trâmbița va suna? 1 Corinteni 15:51-54.

"Când glasul lui Dumnezeu i-a chemat pe sfinții adormiți, pământul s-a zguduit îngrozitor. Aceștia au răspuns chemării și au ieșit înveșmântați în nemurire slăvită, strigând: "Victorie, victorie asupra morții și mormântului! O moarte, unde îți este boldul? O mormântule, unde îți este biruința?" Apoi, sfinții aflați încă în viață, împreună cu cei înviați și-au ridicat glasurile într-un strigăt lung, fericit, de biruință. Acele trupuri care coborâseră în mormânt purtând semnele bolii și morții ieșiseră din el cu putere și sănătate nepieritoare. Sfinții aflați deja în viață sunt preschimbați într-o clipă într-o clipeală din ochi, și ridicați împreună cu cei înviați pentru a-L întâmpina pe Domnul lor în văzduh. O, ce revedere glorioasă! Prietenii pe care moartea îi separase erau uniți, pentru a nu se mai despărți vreodată." -*Scrieri timpurii*, p. 287.

Înălțarea

5. Ce se va întâmpla cu toți deodată după ce cei vii vor fi preschimbați, iar cei sfinții adormiți vor învia din morți? Ce

rugăciune a lui Isus se va împlini? 1 Tesaloniceni 4:14, 16, 17, Ioan 17:24.

"Identitatea noastră personală va fi păstrată la înviere, chiar dacă nu vor fi aceleași particule de materie sau substanță care au intrat în mormânt. Lucrările minunate ale lui Dumnezeu sunt un mister pentru om. Duhul, caracterul omului se întoarce la Dumnezeu pentru a fi păstrat. La înviere fiecare om își va avea propriul caracter. Dumnezeu însuși va chema morții, dându-le din nou suflarea de viață și dând viață din nou oaselor uscate. Va apare din nou aceeași formă, dar fără vreo boală sau defect. Va trăi din nou cu aceeași individualitate, astfel încât prietenii se vor recunoaște între ei. Nu există nici o lege a lui Dumnezeu în natură care să arate că Dumnezeu va da înapoi aceleași particule de materie care au compus corpul înainte de moarte. Dumnezeu le va da celor drepti morți un corp care să fie pe placul Lui." - *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 6, p. 1093;

Speranță, credință și pregătire

6. A dat Isus vreo informație despre data exactă a venirii Sale? Cu toate că semnele timpurilor sunt peste tot în lume, ce se va întâmpla cu mulți dintre oameni? Matei 24:36; 1 Tesaloniceni 5:2-4.

"Dumnezeu a păstrat vremurile și soroacele sub autoritatea Sa. Oare de ce nu ne-a descoperit Dumnezeu aceste lucruri? Pentru că, dacă ni le-ar fi descoperit, noi nu le-am fi folosit corect. În urma cunoașterii lor, în mijlocul nostru ar fi rezultat o stare care ar fi întârziat mult lucrarea lui Dumnezeu de a pregăti un popor care să fie gata să stea în picioare în marea zi ce va veni. Noi nu trebuie să fim preocupați de speculații cu privire la vremurile și soroacele pe care Dumnezeu nu le-a descoperit.... nici unul nu va fi în stare să prezică, într-o modalitate exactă, când va sosi ceasul, pentru că "ziua și ceasul nu le știe nimeni". Nu veți fi în stare să spuneți că El va veni într-unui, doi sau cinci ani, nici să amânați venirea Sa, declarând că nu va putea să aibă loc în următorii zece

sau douăzeci de ani... Noi nu trebuie să cunoaștem nici timpul hotărât pentru revărsarea Duhului Sfant, nici pentru venirea lui Hristos." - *Evanghelizare*, p. 221.

7. Din moment ce nu se cunoaște ziua și ora revenirii Lui, ce vor face copiii lui Dumnezeu în timp ce vor aștepta revenirea lui Isus? în așteptarea acestui eveniment glorios, ce se va spune despre cei care veghează, așteaptă și sunt credincioși și înțelepți? Matei 24:44; 1 Tesaloniceni 5:5-8; Matei 24:45,46.

"V-am adus solia apropiatei reveniri a Fiului lui Dumnezeu pe norii cerului, cu putere și slavă mare. Nu v-am prezentat un anumit timp, ci v-am repetat chiar îndemnul Domnului Hristos, să vegheați în vederea rugăciunii: "Căci Fiul omului va veni în ceasul în care nici nu vă gândiți" (Luca 12, 40). Această avertizare a străbătut veacurile și a ajuns în timpul nostru ca un ecou: "Iată, Eu vin curând; și răsplata mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă. Ferice de cei care țin poruncile Sale, ca să aibă drept la pomul vieții și să poată intra pe porți în cetate"." -*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 137.

Pentru studiu suplimentar

1 Tesaloniceni 4:16, prima parte; 2 Tesaloniceni 1:10.

"Lumea care se poartă ca și când nu ar exista Dumnezeu, fiind absorbită în căutări egoiste, va suferi curând o nimicire iminentă și nu va scăpa. Mulți continuă în satisfacerea nepăsătoare a egoismului, până când ajung atât de dezgustați de viață, încât se sinucid. În timp ce dansează și chefuiesc, beau și fumează, îngăduindu-și patimile animalice, oamenii sunt ca un bou care merge la tăiere. Satana lucrează cu toată iscusința și prin toate mijloacele lui fascinante pentru a-i face să continue marșul lor orb, până când Domnul Se va ridica din locul Său spre a-i

pedepsi pe locuitorii pământului pentru nelegiuirile lor. Atunci, pământul va scoate la iveală sângele și nu va mai acoperi uciderile. Lumea întreagă pare să mășăluiască spre moarte....

"Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi să "vegheze", dar nu să aștepte un timp hotărât. Urmașii Săi trebuie să se afle în situația aceluia care ascultă ordinele Căpitanului lor. Ei trebuie să vegheze, să aștepte, să se roage și să lucreze, pe măsură ce se apropie de timpul venirii Domnului." -*Evanghelizare*, pp. 26, 221.

* * *

Raportul Misionar de la Școala de Științe Informactice din Coatepeque, Guatemala

A se citi în Sabatul din 27 Februarie, 2016 Colecta Specială a Școlii de Sabat se va strânge în Sabatul din 5 Martie, 2016

"Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea." Proverbe 22:6.

"Peste tot unde există o biserică, mare sau mică, trebuie înființată o școală." -(Letter 108, 1899) Solii Alese, voi. 3, p. 227.

În de acord cu Scripturile și Spiritul Profetic, este planul lui Dumnezeu ca instituții educaționale să fie înființate pentru înaintarea unei educații cuprinzătoare a minții, inimii și trupului, având o țintă creștină și educând copiii și tinerii în adevărurile speciale ale acestui timp.

În 2007, cu ajutorul lui Dumnezeu, am primit drepturile de a înființa Școala de Științe Informactice, care oferă educație pe trei nivele:

1. Primar

2. Basic

3, Avansat, cu 6 diplome pre-universitare (Marketing, Contabilitate, Business Administration, Marketing și Advertising, Secretariat Bilingv și Secretariat și funcționar).

Astăzi, această școală este proprietatea Bisericii Societății Misionare Internaționale, a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, având acronimul SMI ASDIMOR, în Guatemala. De la început, ținta noastră a fost de a asigura studenților nivelul primar, bazic și avansat de cunoștințe al Cuvântului lui Dumnezeu printr-un curs Biblic care este predat ca un devoțional zilnic. Pe lângă aceasta, a fost asigurat suport financiar în acest an școlar pentru 200 de studenți cu resurse limitate prin distribuirea de burse la diferite nivele oferite de Departamentul Bunul Samaritean al Conferinței Generale și de școală.

Am obținut un împrumut pentru a cumpăra un teren și este visul profesorilor, al comitetului administrativ și a studenților de a vedea propria clădire ridicată. De aceea, cu ajutorul lui Dumnezeu, progresăm cu construcția, dar avem nevoie de fonduri pentru a face cărămizi pentru primul etaj. Proiectul constă în patru module care vor adăposti o instituție pre-universitară cu scopul de a deveni o universitate a bisericii în viitorul apropiat.

Credem că Dumnezeu va continua să asigure mijloacele prin intermediul generozității copiilor Săi credincioși, a căror dorință este ca mulți oameni să vină la cunoștința Cuvântului Său, iar acest proiect să devină realitate.

"Ajutorul va veni. Sper să avem o clădire a școlii în care să se predea Biblia, în care să se aducă rugăciuni lui Dumnezeu și în care copiii să fie instruiți în principiile Biblice. Sperăm ca fiecare care poate să ne ajute să aibă o parte împreună cu noi în ridicarea acestor clădiri." -*Spalding and Magan Collection, p. 245.*

De aceea, apelăm la toți credincioșii, prietenii și vizitatorii din întreaga lume: Vă rugăm dați-vă sprijinul financiar în de acord cu binecuvântările pe care le-ați primit de la Dumnezeu ca acest proiect să fie împlinit cu ajutorul lui Dumnezeu și colaborarea voastră.

Danilo Lopez Monterroso Departamentul de
Educație al Conferinței Generale

10 Sabatul din 5 Martie, 2016

Starea Morților

"Nicăieri în Sfintele Scripturi nu se găsește declarația că cei neprihăniți își primesc răsplata sau cei nelegiuți își primesc pedeapsa la moarte. Patriarhii și profeții nu ne-au dat o astfel de asigurare. Hristos și apostolii n-au făcut nici o aluzie la aceasta. Biblia învață lămurit că cei morți nu merg îndată la ceruri. Ei sunt descriși ca dormind până la înviere." *Tragedia veacurilor*, 549,550

Nici înțelepciune, nici știință în mormânt

1. Ce spune Scriptura despre starea omului după moarte? Ce nu mai există pentru el? Eclesiastul 9:5,10.

"Pentru timpul acesta, înțelegerea corectă a "Ce spun Scripturile" cu privire la starea omului în moarte este esențială. Cuvântul lui Dumnezeu declară că morții nu știu nimic, ura lor și dragostea lor au pierit.... Dacă nu suntem înrădăcinați și bine întemeiați în adevăr, vom fi luați de valul capcanelor amăgitoare ale lui Satana. Trebuie să rămânem bazați pe Biblie. Dacă poate să vă facă să credeți că în Cuvântul lui Dumnezeu sunt lucruri neinspirate, Satana va fi pregătit să vă prindă sufletul în capcană. Chiar în vremea când va trebui să știm ce este adevărat, nu vom avea nici o siguranță, nici o certitudine." -*Evanghelizare*, p. 249.

2. În de acord cu Cuvântul Sfânt, mai știe ceva un om despre familia sa după ce moare? Poate comunica cu cineva? Iov 14:12,21; Eclesiastul 9:6.

"Biblia declară că morții nu știu nimic, că toate gândurile lor au pierit; ei nu au parte de nimic din ceea ce se face sub soare; ei nu știu nimic despre bucuriile și necazurile acelor care le-au fost scumpi pe pământ." -*Tragedia veacurilor*, p. 556.

Nu-și amintesc de Domnul

3. Își amintește sau laudă un mort pe Domnul? Ce altceva nu mai cunoaște? Psalmii 6:5; 115:17; 88:10-12.

"Când, ca răspuns la rugăciunea sa, viața lui Ezechia a fost prelungită cu cincisprezece ani, împăratul, recunoscător, I-a dat lui Dumnezeu tributul laudei pentru mila Sa cea mare. În această cântare, el spune motivul pentru care se bucură: "Căci nu locuința morților Te laudă, nu moartea Te mărește, și cei ce s-au pogorât în groapă nu mai nădăjduiesc în credințioșia Ta; ci cel viu, Te laudă ca mine astăzi" (Isaia 38,18,19). Teologia populară îl prezintă pe cel mort neprihănit ca fiind în ceruri, intrat în fericire și laudându-L pe Dumnezeu cu o limbă nemuritoare; dar Ezechia n-a putut vedea nici o perspectivă glorioasă în moarte. În cuvintele sale este de acord cu mărturia psalmistului: "Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lauda în locuința morților?" "Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii" (Psalmii 6,5; 115,17)." - *Tragedia veacurilor*, p. 546.

4. Ce se mai încheie la moarte? Unde se întoarce trupul în de acord cu Biblia? Iov 17:11; Psalmii 146:3,4; Geneza 3:19.

"Omul este muritor, iar atâta timp cât se simte prea înțelept să-L accepte pe Isus, va rămâne un simplu muritor.

"Viața fizică nu este... nici veșnică, nici nemuritoare; pentru că Dumnezeu, Dătătorul Vieții, o ia înapoi. Omul nu are control asupra vieții sale.

"Niciăieri nu învață Cuvântul lui Dumnezeu că sufletul omului este nemuritor. Nemurirea este un atribut doar al lui Dumnezeu.

"Doctrina conștiinței în moarte se bazează pe eroarea fundamentală a nemuririi naturale - o doctrină care, asemenea chinului veșnic, este contrară învățăturilor Scripturilor, a raționamentului și a sentimentelor noastre umane.... Ce spun Scripturile despre aceste lucruri? David declară că omul nu este conștient în moarte. 'Sufierea lor trece, se întorc în pământ și în

aceeași zi le pier și planurile lor.' Psalmii 146:4." -*The Faith I Live By*, p. 174.

Ce se întâmplă cu sufletul și spiritul

5. Unde se întoarce duhul dat de Domnul? Unde rămâne sufletul până la înviere? Eclesiastul 12:7; Ezechiel 18:4, 20, prima parte; Psalmii 49:15; Faptele Ap. 2:29.

"Petru, în ziua Cincizecimii, declară că patriarhul David 'a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.' 'Căci David nu s-a suit în ceruri.' Faptele Ap. 2:29,34. Faptul că David rămâne în groapă până la înviere dovedește că cei drepti nu merg la cer după moarte. Aceasta se întâmplă doar după înviere și doar prin virtutea faptului că Hristos a înviat David va putea în sfârșit să stea la dreapta lui Dumnezeu." -*The Faith I Live By*, p. 174.

Nemurirea și slava primită la revenirea lui Isus

6. Ce a spus Isus despre Lazăr, contrazicând ideea că morții sunt cu Isus în slavă sau în chinuri într-un iad de foc? în ce stare rămân până la înviere? Ioan 11:11-13; Apocalipsa 14:13.

"Dar dacă morții se bucură deja de fericirea cerului sau de chinul din flăcările iadului, ce nevoie mai este de o judecată viitoare? învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la aceste puncte importante nu sunt nici neclare și nici contradictorii; ele pot fi înțelese de mințile obișnuite...

"Teoria nemuririi sufletului a fost una dintre acele învățături rătăcite pe care Roma a împrumutat-o de la păgâni și a încorporat-o în religia creștinătății. Martin Luther a clasat-o împreună cu "fabulele monstruoase, care formează o parte din vrafal de decrete ale Romei" (*E. Petavel, The Problem of Immortality*, p. 255). Comentând asupra cuvintelor lui Solomon, din Eclesiastul, care spune că morții nu știu nimic, reformatorul

spune: "Un alt lucru care dovedește că morții nu știu nimic. Este spus că acolo nu mai există datorie, știință, cunoștință, înțelepciune. Solomon socotește că morții dorm și nu mai știu absolut nimic. Pentru morții care zac acolo, nu mai este nici numărătoarea zilelor și nici a anilor, căci atunci când vor învia, li se va părea că au dormit doar o clipă." - *Tragedia veacurilor*, p. 549.

7. Când vor primi cei drepecți nemurirea și vor intra în slavă? Doar cum se poate primi darul nemuriri? 1 Corinteni 15:53,54; Ioan 11:25.

"Ei dorm și sunt treziți de trâmbița lui Dumnezeu la o nemurire glorioasă. "Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii... Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: 'Moartea a fost înghițită de biruință'" (1 Corinteni 15,52-54). Când sunt chemați din somnul lor adânc, încep să gândească exact de acolo de unde au încetat. Ultimul simțământ a fost boldul morții; ultimul gând a fost acela al căderii sub puterea mormântului. Când se ridică din mormânt, primul lor gând se va prinde de strigătul biruitor: "Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?" (vers. 55)." - *Tragedia veacurilor*, p. 550.

Pentru studiu suplimentar

"Chiar în ziua când funia de argint se rupe, iar vasul de aur se sfărâmă (Eclesiastul 12,6), pier și gândurile omului. Aceia care coboară în mormânt stau în tăcere. Ei nu mai știu nimic din ceea ce se face sub soare (Iov 14,21). Ce binecuvântată odihnă pentru neprihănitul obosit! Fie timpul lung sau scurt, pentru ei nu este decât o clipă. Ei dorm și sunt treziți de trâmbița lui Dumnezeu la o nemurire glorioasă." - *Tragedia veacurilor*, p. 550.

Psalmii 16:10; Filipeni 3:20, 21.

"Când Hristos va veni, îi va lua pe cei care și-au curățit sufletele prin ascultarea de adevăr. Unii dintre cei activi acum vor merge în morminte, iar alții vor fi în viață și vor fi schimbați când va veni Hristos. Acest trup muritor se va îmbrăca în nemurire, iar aceste trupuri pieritoare, supuse bolii se vor schimba din muritoare în nemuritoare. Apoi nouă ni se va dăruia o natură superioară. Trupurile tuturor celor care își curăță sufletele prin ascultarea de adevăr vor fi preamărite...." -*UpwardLook*, p. 97.

Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi
pentru **Colegiul din Guatemala**

* * *

Învierea

"'Adevărat, adevărat vă spun,' spunea Isus ,că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce-l vor asculta, vor învia' Această voce va răsună prin toate locurile morților; iar fiecare sfaț care doarme în Isus se va trezi și va părăsi închisoarea sa. Apoi în virtutea caracterului primit prin neprihănirea lui Hristos vom fi alăturați în adevărata mărire a celor de sus.

"Biruința sfinților adormiți va fi glorioasă în dimineața învierii.... Dătătorul Vieții îi va încorona cu nemurire pe toți cei care vor ieși din morminte." -*Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 359.

O rază strălucitoare de speranță

1. Ce au văzut copiii lui Dumnezeu în trecut, cu privire la moarte: un nor întunecat sau o rază de lumină? Ce speranță 1-a susținut pe patriarhul Iov în mijlocul încercărilor teribile? Psalmii 16:10; 49:15; Iov 19:25-27.

"Pentru poporul pelerin al lui Dumnezeu, atât de mult timp lăsat să pribegească în "negura și umbra morții", este dată o nădejde, prețioasă și inspiratoare, de bucurie în făgăduințele revenirii Aceluia care este "învierea și viața", pentru a-i conduce acasă "pe cei alungați ai Săi". învățătura cu privire la a doua venire este nota dominantă a Sfințelor Scripturi... Bărbații sfinți din vechime priveau înainte către venirea lui Mesia în slavă, ca împlinire a nădejzii lor... Patriarhul Iov, în noaptea suferinței lui, exclama cu o încredere neclintită: "Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și că Se va arăta la urmă pe pământ... voi vedea totuși pe Dumnezeu. Ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia". (Iov 19,25-27)." -*Tragedia veacurilor*, p. 299.

2. Ce imagine minunată a învierii a dat Domnul profetului Ezechiel? Ce altă profeție din aproximativ același timp confirmă această imagine? Ezechiel 37:1-5; Daniel 12:2.

"Odată profetul Ezechiel a fost în viziune așezat în mijlocul unei mari văi. Înaintea lui era o prveliște înspăimântătoare. Pe toată întinderea ei, valea era acoperită de oase de morți. S-a pus întrebarea: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învie?” Profetul a răspuns: „Doamne, Dumnezeule tu știi lucrul acesta!” Ce ar fi putut face tăria și puterea omului cu aceste oase moarte? Profetul nu putea vedea nici o nădejde ca să li se dea viață. Dar pe când privea, puterea lui Dumnezeu a început să lucreze. Oasele risipite au fost mișcate și au început să se „apropie unele de altele (fiecare os la osul său, trad. engleză) și au fost legate laolaltă prin tendoane. Au fost acoperite cu carne și când Domnul a suflat asupra trupurilor formate în felul acesta, suflare de viață a intrat în ele și au înviat, și au stătut pe picioare; era o oaste mare, foarte mare la număr.” -*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 4, p. 1165

Posibilitatea învierii datorită lui Isus

3. Cum a confirmat Isus siguranța absolută a învierii? Ce ne dă asigurarea învierii din moarte la viață? Ioan 6:39; 11:25

"Domnul Hristos îi cere pentru Sine pe toți aceia care au crezut în Numele Său. Puterea de viață a Duhului lui Hristos, care locuiește în trupul muritor, leagă de Hristos fiecare suflet care crede. Cei ce cred în Domnul Isus sunt sfinți pentru inima Sa, deoarece viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Dătătorul vieții va porunci: „Treceți-vă și săriți de bucurie, cei ce locuiți în țărână! Căci roua Ta este o rouă dătătoare de viață, și pământul va scoate iarăși afară pe cei morți" (Isaia 26,19).

"Dătătorul vieții îi va chema la prima înviere pe cei ce sunt proprietatea Sa răscumpărată, dar, până la acea oră triumfătoare, când va suna ultima trâmbiță și armata cea mare va ieși din morminte pentru biruința veșnică, fiecare sfânt care doarme va fi

păstrat în siguranță și va fi păzit ca un giuvaer prețios, cunoscut de Dumnezeu pe nume. Ei sunt scoși din moarte, prin puterea Mântuitorului care a locuit în ei când erau în viață și din cauză că au fost părtași ai naturii divine." -*Solii Alese, voi. 2, p. 271.*

Argumente în favoarea învierii

4. Ce dovezi importante a prezentat apostolul Pavel unor oameni care se îndoiau despre înviere? Ce a spus el despre cei a căror speranță în Dumnezeu se limitează la viața prezentă? 1 Corinteni 15:16-23

"Iar Pavel spunea: "Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința noastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți" (1 Corinteni 15,16-18). Dacă timp de patru mii de ani dreptii la moartea lor au mers direct în ceruri, cum a putut spune Pavel că dacă nu este înviere "și cei care au adormit în Hristos sunt pierduți"? N-ar mai fi necesară nici o înviere." -*Tragedia veacurilor, pp. 546, 547.*

"Cu putere convingătoare, apostolul a prezentat marele adevăr cu privire la înviere ...

"Apostolul a purtat mintea fraților corinteni înainte, spre triumful dimineții învierii, când vor fi sculați la viață toți sfinții care au adormit pentru ca, de atunci încolo, să trăiască în veșnicie cu Domnul lor." -*Faptele Apostolilor, p. 320*

Prima înviere

5. Când va avea loc învierea? Cine va învia și se va ridica să se întâlnească cu Isus prima dată, în de acord cu Scripturile? 1 Tesaloniceni 4:14-18

"În mijlocul zguduirii pământului, a strălucirii fulgerelor și a bubuitului tunetelor, glasul Fiului lui Dumnezeu îi strigă pe sfinții adormiți. El privește mormintele celor neprihăniți; apoi, ridicând mâinile către cer, strigă: "Treceți-vă, treceți-vă, treceți-vă, voi, care dormiți în țărână, și sculați-vă!" în lungul și în latul pământului,

morții vor auzi glasul acela și aceia care îl aud vor învia. Și pământul întreg va răsună de vuietul acelei armate nespuse de mari din fiecare națiune, neam, limbă și popor. Ei vin din închisoarea morții, îmbrăcați cu slavă nemuritoare, strigând: "Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?" (1 Corinteni 15,55). Iar neprihăniții cei vii și sfinții înviați își unesc glasurile într-un strigăt de biruință îndelung fericit." -*Tragedia veacurilor*, p. 644.

Nesupuși putrezirii și nemuritori

6. Cum va fi trupul sfinților înviați? Ce schimbări vor avea loc la înviere? 1 Corinteni 15:52-54

"Identitatea noastră personală va fi păstrată la înviere, chiar dacă nu vor fi aceleași particule de materie sau substanță care au intrat în mormânt. Lucrările minunate ale lui Dumnezeu sunt un mister pentru om. Duhul, caracterul omului se întoarce la Dumnezeu pentru a fi păstrat. La înviere fiecare om își va avea propriul caracter. Dumnezeu însuși va chema morții, dându-le din nou suflarea de viață și dând viață din nou oaselor uscate. Va apare din nou aceeași formă, dar fără vreo boală sau defect. Va trăi din nou cu aceeași individualitate, astfel încât prietenii se vor recunoaște între ei. Nu există nici o lege a lui Dumnezeu în natură care să arate că Dumnezeu va da înapoi aceleași particule de materie care au compus corpul înainte de moarte. Dumnezeu le va da celor drepti morți un corp care să fie pe placul Lui." -*SDABC*, voi. 6, p. 1093

A doua înviere

7. Când va avea loc a doua înviere - cea a celor nelegiuți? Doar la care înviere vor învia cei care primesc viața? Apocalipsa 20:5, prima parte, 6.

"La încheierea celor o mie de ani, va avea loc a doua înviere. Atunci, cei nelegiuți vor învia din morți și se vor prezenta înaintea lui Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a "judecății

scrise". Astfel Apocalipsa, după ce descrie învierea celor drepti, spune: "Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani" (Apocalipsa 20,5). Iar Isaia declară cu privire la cei nelegiuți: "Aceștia vor fi strânși ca prinși de război și duși într-o temniță, vor fi închiși în gherle, și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți" (Isaia 24,22)." -*Tragedia veacurilor*, p. 661.

Pentru studiu suplimentar

"Dătătorul vieții îi va chema la prima înviere pe cei ce sunt proprietatea Sa răscumpărată, dar, până la acea oră triumfătoare, când va suna ultima trâmbiță și armata cea mare va ieși din morminte pentru biruința veșnică, fiecare sfânt care doarme va fi păstrat în siguranță și va fi păzit ca un giuvaer prețios, cunoscut de Dumnezeu pe nume. Ei sunt scoși din moarte, prin puterea Mântuitorului care a locuit în ei când erau în viață și din cauză că au fost părtași ai naturii divine." -*Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, 359.

"Cel care a folosit cei doi talanți încredințați în această viață, în viața viitoare va demonstra că talanții săi nu au fost corupți. Ei vor fi folosiți în viața viitoare pentru un plan mai mare și mai nobil. Fiecărui om îi este încredințată lucrarea sa. Cei care sunt părtași naturii divine, după ce au fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte, vor descoperi o viață curățită în acest timp de pregătire pentru o viață mai înaltă. Au început să trăiască o viață după ordinea cerului aici jos și au dus natura divină cu ei în fiecare aspect al vieții. Nici un escroc nu are vreun loc în ceruri. Nici un înșelător, mincinos, curvar sau om crud nu va fi acolo. Ei nu vor vedea niciodată fața Sa." -*UpwardLook*, p. 97.

* * *

12 Sabatul din Martie 19, 2016

Cei O Mie de Ani

"Pământul arăta ca un ținut sălbatic pustiit. Orașe și sate, spulberate de cutremur, zăceau în mormane de moloz. Munții se mișcaseră din locurile lor, lăsând în urmă gropi enorme.... Iată care avea să fie căminul lui Satana și al îngerilor lui pentru o mie de ani. Aici va fi îngrădit să stea, pentru a străbate de-a lungul și de-a latul scoarța sfâșiată a pământului și a vedea efectele răzvrătirii lui împotriva Legii lui Dumnezeu. Timp de o mie de ani, el se poate bucura de roadele blestemului pe care el însuși l-a provocat. Legat de planeta Pământ, el nu va avea privilegiul de a ajunge la alte planete, pentru a-i ispiti și necăji pe cei care nu au căzut." -*Scrieri timpurii*, p. 290.

Vrăjmașul legat

1. Cum este prezentată profetia despre cei o mie de ani? Ce e în realitate lanțul cel mare care îl leagă o atât de lungă perioadă pe Satana, ținând cont că este un înger căzut? Apocalipsa 20:1,2.

"Apocalipsa profetizează alungarea lui Satana, precum și starea de haos și pustiire la care va fi adus pământul și declară că această stare va dăinui timp de o mie de ani....

"Aici trebuie să fie locuința lui Satana și a îngerilor răi timp de o mie de ani. Mărginit la pământ, el nu va mai avea intrare la alte lumi, pentru a-i ispiti și a-i supăra pe aceia care n-au căzut niciodată. În acest sens este el legat; n-a mai rămas nimeni asupra căruia să-și poată exercita puterea. Este oprit cu totul de la lucrarea de amăgire și de distrugere care, timp de atâtea secole, a fost singura lui desfatare." -*Tragedia veacurilor*, pp. 658, 659.

2. Care este însemnătatea cuvântului ‚adânc,’ locul în care este aruncat Satana pentru o mie de ani? Cum descrie

Scriptura altă dată când pământul a fost gol și întunecat complet? Apocalipsa 20:3; Geneza 1:2.

"Faptul că expresia "fântâna adâncului" reprezintă pământul într-o stare de confuzie și de întunecime se poate vedea și din alte texte biblice. Cu privire la starea pământului "la început", raportul Bibliei spune că "era pustiu și gol; și întunericul era peste fața adâncului" (Gen. 1,2). Profeția ne arată că va fi readus parțial, aproape la aceeași stare. Privind înainte la ziua cea mare a lui Dumnezeu, profetul Ieremia declară: "Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri și lumina lor a pierit! Mă uit la munți, și iată că nu este nici un om; și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit, și iată, locul roditor este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite." Ieremia 4:23-26." *Tragedia veacurilor*, 658,659.

Revenirea lui Isus și începutul celor o mie de ani

3. Când vor începe cei o mie de ani în care Satana este legat iar pământul este pustiu și gol? 2 Petru 3:7,10,12; 2 Tesaloniceni 1:7,8.

"La venirea Domnului Hristos, nelegiuții sunt șterși de pe fața întregului pământ, nimiciviți de suflarea gurii Sale și distruși de strălucirea slavei Sale. Hristos își ia poporul în cetatea lui Dumnezeu, iar pământul este golit de locuitori. "Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața și risipește locuitorii. Țara este pustiiată de tot și prădată; căci Domnul a hotărât așa. Ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legământul cel veșnic! De aceea mănâncă blestemul țara, și suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiți locuitorii țării." Isaia 24:1,3,5,6." -*Tragedia veacurilor*, p. 657.

Judecata din ceruri

4. Ce se va întâmpla în ceruri în timp ce Satana este izolat în Adânc sau pe pământul pustiu? Cine va participa la această lucrare importantă? Apocalipsa 20:4,6; 1 Corinteni 6:2,3.

"În timpul celor o mie de ani, între prima și a doua înviere, are loc judecata celor nelegiuiți. Apostolul Pavel arată către această judecată ca fiind un eveniment ce urmează celei de a doua veniri. "De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor." 1 Corinteni 4:5.... La data aceasta, cei neprihăniți domnesc ca regi și preoți pentru Dumnezeu. Ioan spune în Apocalipsa: "Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani." Apocalipsa 20:4, 6.... împreună cu Hristos ei îi judecă pe cei nelegiuiți, comparând faptele lor cu Biblia, cartea statutară, hotărând fiecare caz după faptele făcute în trup. Apoi, partea pe care cei nelegiuiți trebuie să o suporte este măsurată după faptele lor; și este scrisă în dreptul numelui lor în cartea morții." - *Tragedia veacurilor*, pp. 660, 661.

Sfârșitul celor o mie de ani

5. Ce se va coborî pe pământ la sfârșitul celor o mie de ani? Cine va fi cu aceasta? Apocalipsa 21:1-3,10.

"La încheierea celor o mie de ani, Hristos Se întoarce din nou pe pământ. El este însoțit de oastea celor mântuiți și înconjurat de o suită de îngeri. Când coboară într-o maiestate înfricoșată, poruncește morților nelegiuiți să învie pentru a-și primi pedeapsa. Ei ies, o ceată puternică, nenumărată ca nisipul mării. Ce contrast față de aceia care au înviat la prima înviere! Cei dreți au fost îmbrăcați cu tinerețe și frumusețe nemuritoare. Cei nelegiuiți poartă urmele bolii și ale morții." - *Tragedia veacurilor*, p. 662.

Învierea celor nedreți

6. Cine va învia după cei o mie de ani? Ce spune profeția despre planurile și acțiunile lui Satana? Apocalipsa 20:5, 7, 8

"La încheierea celor o mie de ani, va avea loc a doua înviere. Atunci, cei nelegiuți vor învia din morți și se vor prezenta înaintea lui Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a "judecății scrise". Astfel Apocalipsa, după ce descrie învierea celor drepti, spune: "Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani" (Apocalipsa 20:5). Iar Isaia declară cu privire la cei nelegiuți: "Aceștia vor fi strânși ca prinși de război și duși într-o temniță, vor fi închiși în gherle, și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți." Isaia 24:22." -*Tragedia veacurilor*, p. 661.

Ultimul atac și înfrângerea

7. Ce va face Satana cu miliardele de oameni de partea sa? Care va fi rezultatul final al său și a urmașilor lui? Apocalipsa 20:9,10; Maleahi 4:1.

"Acum Satana se pregătește pentru o ultimă luptă pentru supremație.... dar când morții nelegiuți învie și el vede acele mulțimi de partea lui, nădejdea lui reînvie și se hotărăște să nu renunțe la marea luptă. Își va pune în linie de bătaie, sub steagul lui, toate oștile celor pierduți și prin ei va căuta să-și aducă la îndeplinire planurile." -*Tragedia veacurilor*, p. 663.

"În cele din urmă, se dă ordinul de înaintare și oștile nenumărate pornesc - o armată cum n-a fost niciodată formată de cuceritorii pământești, pe care forțele unite din toate veacurile, de când a început războiul pe pământ, n-au egalat-o niciodată. Satana, cel mai puternic dintre luptători, conduce avangarda, iar îngerii lui își unesc forțele pentru această luptă finală.... Cu o precizie militară, rândurile înaintează unul după altul pe suprafața pământului, neregulată și crăpată, către Cetatea lui Dumnezeu. La porunca lui Isus, porțile Noului Ierusalim sunt închise și armatele lui Satana împresoară cetatea și se pregătesc de atac." -*Idem*, p. 664.

Un cer nou și un pământ nou

8. După victoria finală a lui Dumnezeu, a adevărului și a dreptății, ce lucrare specială, minunată va avea loc? 2 Petru 3:13,14; Apocalipsa 21:1.

"Lucrarea de nimicire a lui Satana s-a sfârșit pentru totdeauna. Timp de șase mii de ani și-a făcut voia, umplând pământul de vai și producând durere în tot universul. Toată creațiunea a gemut și s-a chinuit în durere. Acum, faptele lui Dumnezeu sunt pentru totdeauna eliberate de prezența și de ispitirile lui. "Tot pământul se bucură acum de odihnă și pace; izbucnesc oamenii cei dreți în cântece de veselie" (Isaia 14,7). Și un strigăt de laudă și de biruință se înalță din tot universul credincios: "Și am auzit ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zice: "Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic a început să împărățească." Apocalipsa 19:6....

"Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou: pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră" (Apocalipsa 21,1). Focul care îi consumă pe cei nelegiuiți curăță pământul. Orice urmă de blestem este îndepărtată. Nici un iad arzând veșnic nu va păstra înaintea celor răscumpărați consecințele grozave ale păcatului." - *Tragedia veacurilor*, pp. 673, 674.

Pentru studiu suplimentar

Isaia 24:1,3, 19, 20.

"Cel nelegiuit își primește răsplata pe pământ (Proverbe 11:31). "Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor" (Maleahi 4:1). Unii sunt distruși într-o clipă, în timp ce alții suferă multe zile. Toți sunt pedepsiți "după faptele lor.'...

"Numai o singură amintire rămâne: Mântuitorul nostru va purta pentru veșnicie semnele răstignirii. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâinile și picioarele Sale, se vor păstra pe veci urmele lucrării pline de cruzime pe care a făcut-o păcatul....

"Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire." - *Tragedia veacurilor*, pp. 673, 674, 678.

13 Sabatul din 26 Martie, 2016

Căminul Celor Răscumpărați

"Readuși la pomul vieții, în Edenul de multă vreme pierdut, cei mântuiți "vor crește" (Mal. 4,2) la statura deplină a neamului omenesc, în slava lui de la început. Ultima rămășiță a blestemului păcatului va fi îndepărtată și cei credincioși ai lui Hristos se vor arăta "în frumusețea Domnului Dumnezeului nostru", la minte, la suflet și la trup, reflectând chipul desăvârșit al Domnului lor. O, minunată mântuire! Mult discutată, mult așteptată, contemplată cu o anticipație înflăcărată, dar niciodată înțeleasă pe deplin." - *Tragedia veacurilor*, p. 645.

Cetatea construită de Dumnezeu

1. Chiar dacă Avraam a primit promisiunea cu privire la Canaanul pământesc și urmașii lui, către ce privea înainte de toate? Cui îi este promis noul pământ ca moștenire? Evrei 11:10; Matei 5:5.

"Pământul făgăduit celor blânzi nu va fi ca acesta, întunecat de umbra morții și a blestemului. "Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea". "Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea

(cetate). Robii Lui îi vor sluji.' 2 Petru 3:13; Apocalipsa 22:3." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 17.

Un loc al păcii, neprihănirii și bucuriei

2. Ce nu va exista niciodată pe noul pământ? își vor aminti cei răscumpărați de trecutul lor cu toate durerile și greutatele lui? Apocalipsa 21:4; Isaia 65:17.

"Nu mai este nici dezamăgire, nici întristare, nici păcat, nimeni care să zică: "Sunt bolnav"; nu mai sunt nici cortegii de înmormântare, nici plâns, nici moarte, nici despărțiri, nici inimi zdrobite; ci Isus va fi acolo, pacea va fi acolo. Acolo "nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu-i va bate arșița, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei, îi va călăuzi și-i va duce la izvoare de ape." Isaia 49:10." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 17, 18.

"Durerea nu poate să existe în atmosfera cerului. în căminul celor mântuiți nu vor fi lacrimi, nu vor fi cortegii funebre, nici semne de doliu. "Nici un locuitor nu zice: 'sunt bolnav!'. Poporul care locuiește acolo capătă iertarea fărădelegilor lui" (Isaia 33:24). Un râu bogat de fericire va curge și se va adânci pe măsură ce veșnicia se desfașoară mai departe." - *9T*, p. 286.

3. Ce va caracteriza cerul și pământul nou? Cum își vor trăi acolo viețile oamenii sfinți? 2 Petru 3:13; Isaia 32:17,18; 65:22.

"Minunatul pământ nou, cu toată slava sa, era moștenirea veșnică a sfinților. Apoi, împărăția, domnia și măreția întregii împărății de sub soare au fost date sfinților Celui Preaînalt, și ale lor vor fi în nesfârșita veșnicie." - *Scrieri timpurii*, p. 295.

"Poporul Meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite." "Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale 'Mântuire' și porțile tale 'Laudă'. Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca

altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.' Isaia 32:18; 60:18; 65:21, 22." -*Tragedia veacurilor*, p. 675.

4. Dar ce va fi cu animalele? Cum vor arăta? Cine se va putea juca cu animalele care sunt astăzi sălbatice și periculoase? Isaia 11:5-9.

"Iarba va fi de un verde viu și nu se va usca niciodată. Vor fi trandafiri și crini și tot felul de flori. Niciodată nu se vor păli sau usca, nici nu își vor pierde frumusețea și parfumul.

"Leul, de care ne temem și ne înfricoșăm atât de mult aici, atunci se va culca cu mielul, iar peste tot pe Noul Pământ va fi pace și armonie. Copacii de pe Noul Pământ vor fi drepti și frumoși, fără vreo diformitate.

"Pe Noul Pământ nu vor fi vânturi puternice, nici schimbări dezagreabile. Atmosfera va fi totdeauna bună și sănătoasă." -*My Life Today*, pp. 354, 354.

Templul lui Dumnezeu va fi cu oamenii

5. Ce se va găsi în Ierusalimul ceresc, la fel ca și în Ierusalimul pământesc, capitala unui rege și a unei națiuni? Cine va locui acolo cu cei răscumparați din toate veacurile? Apocalipsa 22:3; 21:3

"Lucrarea de mântuire va fi desăvârșită. În locul unde păcatul s-a înmulțit, harul lui Dumnezeu se înmulțește și mai mult. Pământul însuși, chiar locul acela pe care Satana îl pretinde a fi al lui, urmează să fie nu numai răscumărat, ci și făcut să strălucească de slavă. Mica noastră lume, devenită sub blestemul păcatului singura pată neagră în marea Sa creațiune, va fi onorată mai mult decât toate celelalte lumi din universul lui Dumnezeu. Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a sălășluit în corp omenesc, unde împăratul slavei a trăit, a suferit și a murit - aici, când El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu

oamenii și "El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei." -*Hristos Lumina Lumii*, p. 26.

Întoarcere la alimentația din Eden

6. Pentru a susține viața, sănătatea și bucuria locuitorilor, ce va crește din abundență acolo, la fel ca în Eden? Apocalipsa 22:2; Isaia 65:21; Ezechiel 47:12.

"Acolo, vom trăi viața edenică, viața în grădină și pe câmp. "Vor zidi case și le vor locui, vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor." Isaia 65:21, 22." -*Educația*, p. 303, 304.

"Pe pământul înnoit, cei răscumparați se vor angaja în ocupațiile și desfătările care au adus fericire lui Adam și Evei, la început. Va fi trăită viața din Eden, viața în grădină și la câmp. "Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor." -*Profeți și regi*, p. 730.

Timp regulat de închinare

7. Care este promisiunea Domnului cu privire la timpul obișnuit de închinare, laudă și bucurie supremă pentru cei pe care I-a răscumpărat? Isaia 66:22,23.

"Mi-a fost arătat că Legea lui Dumnezeu va rămâne în picioare pentru totdeauna și va exista pe noul pământ toată veșnicia. La Creațiune, când au fost așezate temeliiile pământului, fiii lui Dumnezeu au privit cu admirație la lucrarea Creatorului și toată oștirea cerească a strigat de bucurie. Atunci a fost așezată temelia Sabatului. La sfârșitul celor șase zile ale Creațiunii, Dumnezeu S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse, în cea de-a șaptea zi; și a binecuvântat și a sfințit cea de-a șaptea zi

pentru că în ea Se odihniise de toată lucrarea Sa. Sabatul a fost instituit în Eden, înainte de cădere, și a fost păzit de Adam și Eva și de toată oștirea cerească. Dumnezeu S-a odihnit în cea de-a șaptea zi, a binecuvântat-o și a sfințit-o. Am văzut că Sabatul nu va fi desființat niciodată, ci, mai mult, că sfinții răscumparați și toată oștirea îngerească îl vor păzi toată veșnicia în cinstea marelui Creator." - *Scrieri timpurii*, p. 217.

Frumusețe și minuni de nedescris

8. Este posibil să descriem sau doar să ne imaginăm cât de minunată va fi viața pe Noul Pământ? Doar cine va fi acolo? 1 Corinteni 2:9; Apocalipsa 2:7.

"Frica de a face moștenirea viitoare prea materială i-a determinat pe unii să spiritualizeze chiar adevărurile care ne fac să o privim ca și cămin al nostru. Hristos i-a asigurat pe ucenicii Săi că se duce să pregătească un locaș pentru ei în casa Tatălui. Cei care acceptă învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu nu vor fi ignoranți pe deplin cu privire la locașul ceresc. Și totuși: 'Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.' Limba umană nu poate descrie răsplătirea celor neprihăniți. Aceasta va fi cunoscută doar de cei care o vor privi. Nici o minte finită nu poate înțelege slava Paradisului lui Dumnezeu." - *My Life Today*, p. 354.

Pentru studiu suplimentar

Isaia 65:25; Apocalipsa 21:5-7.

"Orice urmă de blestem este îndepărtată..."

"Numai o singură amintire rămâne: Mântuitorul nostru va purta pentru veșnicie semnele răstignirii. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâinile și picioarele Sale, se vor păstra pe veci urmele lucrării pline de cruzime pe care a făcut-o păcatul..."

"Poporul lui Dumnezeu are privilegiul să păstreze o legătură deschisă cu Tatăl și cu Fiul. "Acum vedem ca într-o oglindă întunecată" (1 Corinteni 13,12). Privim chipul lui Dumnezeu

reflectat ca într-o oglindă, în lucrările naturii și în procedeele Sale cu oamenii, dar atunci II vom vedea față în față, fără vălul înceșoșat între noi. Vom sta în prezența Lui și vom privi slava feței Sale." - *Tragedia veacurilor*, pp. 674, 676, 677.

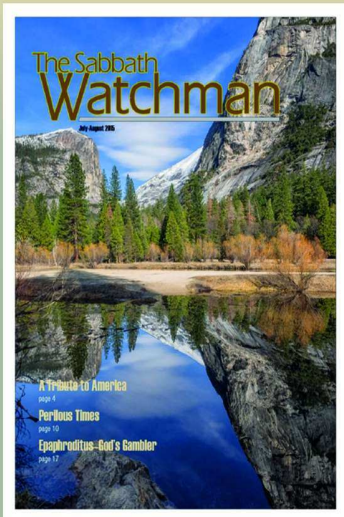
"În cetate n-am văzut nici un Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei" (Apocalipsa 21,22)..

"Grădina Edenului a rămas mult timp pe pământ, după ce omul a fost expatriat de pe plăcutile ei alei.... Când valul de nelegiuire s-a întins asupra pământului și stricăciunea oamenilor a determinat nimicirea lor prin apele potopului, mâna care sădise Edenul l-a luat de pe pământ. Dar, la reînnoirea finală, când vor fi "un cer nou și un pământ nou" (Apocalipsa 21:1), el va fi readus pe pământ, mult mai glorios împodobit decât a fost la început." - *Patriarhi și profeți*, 62.

"În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită "o patrie" (Evrei 11:14-16). Acolo, păstorul ceresc își conduce turma la izvoare de apă vie. Pomul vieții își dă roadele în fiecare lună, iar frunzele pomului sunt pentru vindecarea neamurilor. Acolo sunt izvoare care curg continuu, limpezi precum cristalul, și, pe malul lor, pomi unduind își aruncă umbrele pe cărările pregătite pentru răscumpărării Domnului." - *Tragedia veacurilor*, p. 675.

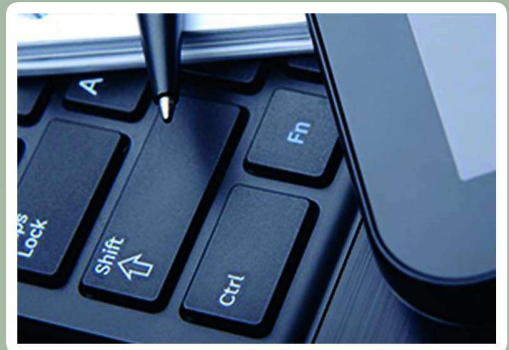
* * *

Colectele speciale ale Școlii de Sabat:

**Păzitorul
Sabatului**
2 ianuarie 2016

**Școala de Științe
Informatice din
Guatemala**
5 martie 2016

**Departamentul
Bunul
Samaritean**
7 mai 2016